
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

3	Uvodnik
5	Iz provincialata
7	Iz našega Reda
19	Iz naših samostanov
34	Iz naših misijonov
42	Odmevi

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto XLVII

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Danilo Holc, prov. tajnik
Oblikovanje in prelom: mag. p. Tomaž Majcen
Odgovarja: dr. p. Igor Salmič, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Dragi bratje in sestre v sv. Frančišku,

»Bratsko življenje, kakor ga je načrtal in nam ga v sveto dediščino zapustil sv. Frančišek, je najlepše pričevanje in naša največja verodostojnost.«

Te besede smo bratje minoriti dali zapisati in jih potrdili na lanskem provincialnem kapitlju, ko smo sprejemali štiriletni načrt. Pričevanje je osrednja tema za drugo leto (2019–2020), potem jo je bilo prvo leto namenjeno molitvi (2018–2019). In že sam zapis nam ponuja, na kakšen način naj bomo pričevalni v svetu: z bratskim življenjem!

Asiški ubožec ni imel nobenega načrta pri ustanavljanju reda, ni izbiral somišljenikov, temveč se je zavedal, da so mu bili bratje darovani od Gospoda, kakor je sam zapisal v oporoki: »Ko mi je Gospod dal brate ...« Bratov si torej ne izbiramo, ampak jih prepoznamo, da so iz iste krvi, saj vsi pripadamo istemu nebeškemu Očetu. Molitev kot osebni odnos do Boga mi podarja nov pogled na drugega človeka. Moč skupne molitve po samostanih je ravno v tem: Gospodu dajem priložnost, da me preoblikuje do te mere, da brata, ki živi ob meni, začnem gledati z drugačnimi, bolj usmiljenimi in bratskimi očmi. Bratstvo brez molitve je lahko kvečjemu le združba, v kateri sicer kraljujejo podobni interesi, a pogosto tudi tekmovalnost, zavist in morda celo naveličanost in ignoriranje, vsekakor pa v njej ni prostora ne za odpuščanje niti za usmiljenje.

Tudi prenovljene Konstitucije minoritskega reda, ki so stopile v veljavo februarja letos, upoštevajo ta vrstni red: drugo poglavje je namenjeno molitvi in združenju z Bogom, tretje pa bratstvu in bratskim odnosom, zavedajoč se njune notranje povezanosti. Tema bratstva je »najavljena« že v prvem členu Konstitucij, kjer so nanizane njegove konkretne poteze: družinskost, materinska nežnost, usmiljenje, spoštovanje, vljudnost in veselje, služenje bolnim bratom, sprejemanje vseh ljudi, evangeljska preprostost (prim. člen 1 § 2). V 3. poglavju pa sledi še nekaj stavkov, ki vse to še dodatno poglobijo: »Nihče naj se ne imenuje

prior ... vsi brez razlike naj se imenujejo manjši bratje. In drug drugemu naj umivajo noge; kjerkoli bratje pridejo skupaj, naj bodo domači med seboj. Brez strahu naj drug drugemu razodevajo svoje potrebe« (3. poglavje, b). »Noben brat naj ne bo oblasten ali gospodovalen ... nobeden izmed bratov naj ne stori ali reče česa slabega drugemu« (3. poglavje, c). Frančišek ne zagovarja slepe pokorščine, obstajajo primeri, ko ne smeš ubogati predstojnika, predvsem ko gre za vprašanje vesti; a to ni vzrok za to, da bi se od njega oddaljil ali ga zasovražil, saj je ljubezen večja od pokorščine. Frančišek lepo ilustrira, kakšna naj bo bratska ljubezen: »Vsakdo naj ljubi in hrani svojega brata, kakor mati ljubi in hrani svojega sina« (3. poglavje, f). Bratska ljubezen pa ni v naših zmožnostih, ampak ima vir v Sveti trojici, ki spreminja človeške odnose (prim. člen 55). Veliko odgovornost pri gradnji bratstva imajo tudi predstojniki: »Ministri, kustosi in gvardijani naj izvajajo predstojniško službo z ljubeznijo in domačnostjo, nenehno naj spodbujajo bratstvo, zagotavljajo potreben čas za molitev, skrbijo za vrline, spodbujajo osebno dostojanstvo in odgovorno ter aktivno pokorščino« (člen 60). V teh spodbudah se da razbrati Jezusovo naročilo apostolom, naj se ljubijo med seboj, saj bodo ljudje ravno po tem spoznali, da so njegovi učenci. Kaj to konkretno pomeni za naša bratstva? Da npr. živimo bratstvo znotraj samostana in da potem tudi v pastoralni delujemo kot bratje. Ko ljudje vidijo enega minorita, naj v njem prepoznajo tudi druge člane skupnosti. To je konkretno pričevanje za vernike in za svet, vsekakor bolj kot vse besede, ki jih izrečemo pri pridiganju in verouku. Bratstvo sicer ne pomeni le, da smo vedno fizično skupaj, temveč tudi to, da drug za druga molimo ter da drug o drugem dobro mislimo in govorimo.

Sveti Frančišek nam je zapustil zelo lepo molitev: »Naj odtrga, prosim te, Gospod, mojo dušo od vsega, kar je pod nebom, ognjena in preslad-

ka moč tvoje ljubezni ...» Povabljeni smo, da naše življenje »odtujimo« vsemu temu, kar nas ovira pri pristnem odnosu z Bogom, pa tudi z brati. Individualizem trka na naša vrata, moderna sredstva družbenega obveščanja nam lahko nezavedno postanejo bližja kot pa brat, ki ima sobo poleg naše. V prejšnjem zapisu za Sporočila sem omenil možnost, da bi se kakšno bratstvo lahko odločilo za obroke brez telefonov ter za sproščen bratski pogovor in srečanje ob večerih. Bratska rekreacija in občasna odsotnost pametnih ali manj pametnih telefonov sama po sebi ne bosta rešila bratstva, lahko pa postaneta majhno znamenje tega, kar vsak izmed nas – v to sem prepričan – nosi v svojem srcu: biti član

družine, kjer lahko v polnosti živim in izkušam ljubezen do bližnjega.

Dragi bratje! Ob prazniku serafskega očeta vsem nam želim, da bi z veseljem obujali in obnavljali našo pripadnost minoritskemu redu, ki je naša družina, in se pustili navdihovati asiškemu ubožcu, ki je s popolno predanostjo Gospodu izžareval evangeljsko pričevanje do te mere, da mu je isti Gospod podaril vse tiste, ki so bili nagovorjeni in mu želeli slediti, torej njegove brate.

Mir in vse dobro!

p. Igor Salmič
prov. minister

IZ PROVINCIALATA

XIV. seja provincialnega definitorija

V minoritskem samostanu bl. Antona Martina Slomška v Olimju je 27. avgusta 2019 potekala XIV. seja provincialnega definitorija.

1. Uvodna molitev

P. Danilo Holc je za uvod zmolil desetko rožnega venca »ki je tebe, Devica Marija, v nebesa vzela«.

2. Srečanje z brati iz samostana

Gvardijan p. Ernest Benko nam je predstavil bratsko in molitveno življenje ter apostolat. Trudijo se za sprejemanje drug drugega, predvsem pa z vzajemno pomočjo pričujejo za bratstvo. Vsi bratje se v skupnosti dobro počutijo. V ospredju je turistična pastorala. Zaradi manjšega števila faranov ne vidijo možnosti in smiselnosti ustanavljanja večjega števila pastoralnih skupin. Provincialni minister se jim je za njihovo življenje in apostolat v Olimju, kjer se vedno rad oglasi, lepo zahvalil z besedami, da je bratsko pričevanje najdragocenejša ponudba vsem ljudem.

3. Branje zapisnika prejšnje seje

Zapisnik smo potrdili. Prov. minister nas je ob tem seznanil, da se je p. François Bustillo iz Lurda zahvalil za prevod kratkega filma o MI v francoščino, ga pohvalil in sporočil, da je med romarji, ki si obenem ogledajo tudi razstavo o Kolbeju, zelo lepo sprejet.

4. Imenovanje gvardijana samostana Matere Božje na Ptujski Gori

Za novega gvardijana na Ptujski Gori je bil izvoljen p. Marjan Vogrin. Izvolitev je sprejel.

5. Br. Klemen Slapšak – letno poročilo

Prebrali smo letno poročilo o življenju v ponoviciatu in obenem o br. Klemnu Slapšaku. Poročilo je vsebovalo tudi podatke o poteku njegovega študija, ki potrjujejo, da se je br. Klemen v zadnjem obdobju zelo potrudil z opravljanjem izpitov.

6. Br. Marian Vätämänelu – romunski bogoslovec
Romunski prov. minister je na slovenski provincialat naslovil prošnjo, da bi romunski bogoslovec br. Marian Vätämänelu lahko eno leto preživel v slovenski provinci. Prošnji smo ugodili, br. Mariana pa v Sloveniji pričakujemo konec septembra.

7. Potrditev datuma in delovnega gradiva za izredni prov. kapitelj

Prov. definitorij potrjuje datum izrednega kapitlja, ki bo 6. in 7. novembra 2019 potekal v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju. Delovno gradivo (instrumentum laboris), ki ga je pripravila komisija za pripravo izrednega prov. kapitlja, je dokončano. Uradni sklic izrednega prov. kapitlja še sledi in tudi delovno gradivo (instrumentum laboris) bo poslano vsem bratom.

8. Koledar dogodkov v provinci 2019–2020

Usklajevali smo koledar dogodkov v provinci za leto 2019–2020. Ko bo dokončno potrjen, ga bomo posredovali bratom.

9. Ekonomsko poročilo

Provincialni ekonom p. Danilo Holc je podal ekonomsko poročilo za obdobje 1. 1.–31. 7. 2019.

10. Permanentna vzgoja za mlajše brate

Permanentna vzgoja bo potekala od 17. do 21. novembra 2019 v Piranu. V sredo, 20. novembra, ko se vzgoji pridružijo vsi ostali bratje, bo osrednji gost g. Karel Gržan, ki nam bo spregovoril na temo pričevanja.

XV. seja provincialnega definitorija

V samostanu sv. Frančiška v Piranu je 16. septembra 2019 potekala XV. seja provincialnega definitorija.

1. Uvodna molitev

Prov. minister p. Igor je v molitvi prosil za odprtost Sv. Duhu, da bi pri odgovornem prizadevanju za dobro province mogli biti odprti za Božje pobude.

2. Srečanje z brati iz samostana

Gvardijan br. Robert Horvat nam je opisal bratsko in apostolsko življenje bratov. Ob zavedanju svoje nepopolnosti se trudijo za medsebojne bratske odnose. Naporen poletni ritem služenja gostom in skupinam, ki prihajajo na oddih, vpliva na dinamiko duhovnega in bratskega življenja, in sicer tudi zaradi skrbi za kuhinjo. Bratje so ob vsem na razpolago za

pastoralno pomoč tako v domači župniji kakor drugod. Stekel je še pogovor o načrtih za ureditev notranjosti samostana ter spodnjega in gornjega dvorišča. Prov. minister se je bratom lepo zahvalil za njihovo pričevanje in delo.

3. Branje zapisnika prejšnje seje

Zapisnik je bil potrjen.

Opombi:

- seja prov. definitorija je bila en dan prej, 16. septembra 2019.
- datum jesenskih področnih kapitljev je bil prestavljen s 27. na 13. november 2019.

4. Odpoved in imenovanje novega prov. asistenta MI

P. Toni Brinjovc je na provincialat poslal dopis, v katerem omenja, da zaradi preobremenjenosti ne more dobro opravljati službe prov. asistenta za MI. Prov. minister z definitorijem ga je razrešil te službe. Za novega prov. asistenta za MI je bil predlagan p. Milan Kos. P. Milan Kos je izvolitev sprejel.

5. Prošnja za združitev služb gvardijana in ekonoma v samostanu v Turnišču

P. Toni Brinjovc je na provincialat poslal prošnjo, da bi kot gvardijan mogel opravljati tudi službo eksaktorja in ekonoma (Konst. člen 85 § 2). Po premestitvi p. Antona Borovnjaka lansko leto je to službo zaradi okoliščin praktično že opravljal. V sedanji situaciji bi to službo težko opravljal kdo drug iz samostana. Prov. minister s privolitvijo svojega definitorija daje gvardijanu p. Toniju Brinjovcu dovoljenje za opravljanje službe eksaktorja in ekonoma v samostanu do naslednjega rednega prov. kapitlja.

6. Prošnja za združitev služb gvardijana in ekonoma na Ptujski Gori

P. Marjan Vogrin je na provincialat poslal prošnjo, da bi kot gvardijan mogel opravljati tudi službo eksaktorja in ekonoma (Konst. člen 85 § 2). To službo je doslej opravljal kot vikar samostana. V

sedanji situaciji bi to službo zaradi obveznosti težko sprejel kateri od ostalih dveh bratov. Prov. minister s privolitvijo svojega definitorija daje gvardijanu p. Marjanu Vogrinu dovoljenje za opravljanje službe eksaktorja in ekonoma v samostanu do naslednjega rednega prov. kapitlja.

7. Pravilnik MINPS-a

Osnutek pravilnika smo z manjšimi dopolnili potrdili.

8. Pravilnik za bivanje v izvenklavzurnih prostorih samostana sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani
Odvetnica ga. Mateja Maček je pripravila osnutek najemne pogodbe, ki jo bo morala podpisati zainteresirana oseba, ki bi želela bivati v izvenklavzurnih prostorih samostana. Pogodba že sama po sebi vsebuje določene pogoje za bivanje. Sam pravilnik za bivanje gostov bo tako krajši in bo vseboval samo nekatere posebne vidike (primernost kandidatov, dnevni red, duhovna oskrba in srečanja ...). Z rešitvijo razmerja med samostanom in podnajemnikom, ki jo predlaga gvardijan p. Slavko Stermšek, se načeloma strinjamo.

9. Dajatve za vzgojne ustanove

Na letošnjem srečanju prov. vodstva z gvardijani in predstojnikom filialne hiše ter ekonomu je bilo predlagano, da bi glede na število kandidatov v vzgojnih ustanovah višino mesečnega prispevka naših župnij zmanjšali. Prov. minister s svojim definitorijem potrjuje predlog in določa, da višina prispevka za vzgojne ustanove odslej znaša polovico ene nedeljske nabirke v mesecu. Mnogi ste takratni ustni dogovor praktično že upoštevali, sedaj pa ga tudi uradno in pisno potrjujemo. Ob tem želimo še spomniti, da oddate polovico in da po svoji želji lahko oddajate višji mesečni prispevek.

p. Danilo Holc
prov. tajnik

IZ NAŠEGA REDA

202. redni generalni kapitelj reda manjših bratov minoritov
Assisi in Collevaenza, 18. maj–17. junij 2019

POTRJENI PREDLOGI GENERALNEGA KAPITLJA 2019

I. KARIZMA

(Prioritete – programi)

1. PREDLOG

Misijoni: pobratenje med provincami, preučevanje novih modelov, preureditev generalnega tajništva za misijonsko animacijo

(Inst. lab. 1)

Vodstvo reda:

- a) naj spodbuja pobratenje med provincami, da bi tako utrdili nekatere obstoječe misijone. Sodelovanje se nanaša na solidarnost na personalni in ekonomski ravni. Za zagotavljanje večje trdnosti sodelovanja naj se sklenejo pogodbe.
- b) naj preučuje in predlaga frančiškove oblike *misijonov med nevernimi (ad gentes) in implatio (zasaditev)* reda ter nove evangelizacije. Zaznamuje naj jih primerna izbira sredstev, ki upošteva vrednoto uboštvā – značilnost karizme našega reda. Spodbuja naj, če je mogoče, neposredno vključevanje laikov v misijonsko aktivnost.
- c) naj nadaljuje prenovno *Generalnega tajništva za misijonsko animacijo* (SGAM), da bi lahko bolj pomagalo vodstvu reda, provinc in kustodij, tako da:
 - zbira in analizira informacije o stanju naših misijonov in pobudah glede nove evangelizacije, ki so že v teku v našem redu,
 - predlaga programe za razvoj že obstoječih misijonov, pripravlja načrte glede novih *misijonov* in *nove evangelizacije*,
 - kaže na področja, kjer sta potrebna sodelovanje in solidarnost med provincami/kustodijami, bodisi na področju *missio ad gentes* bodisi nove evangelizacije,
 - ustanovi znotraj *tajništva* delovno skupino, ki bo sposobna doseči zgoraj imenovane cilje.

2. PREDLOG

Misijonski načrti

(Inst. lab. 16)

Generalni kapitelj nalaga generalnemu ministru z njegovim definatorijem, da znotraj reorganizacije *Generalnega tajništva za misijonsko animacijo* preveri potrebo po ustanovitvi urada za pospeševanje misijonskih načrtov reda.

3. PREDLOG

*Izobraževanje profesorjev, vzgojiteljev in poznavalcev frančiškovstva
in »Projekta sv. Bonaventura«*

(Inst. lab. 2)

Generalni kapitelj:

- a) naroča vodstvu reda, da nadaljuje s »Projektom sv. Bonaventura«, da vzgoji in pripravi nove strokovnjake, docente in animatorje (*resource people*) za naša vzgojna središča in za tečaje trajne vzgoje, ki jih organizirajo federacije reda. V ta namen naj pripravi smernice za delovanje, ki jih uskladi s predsedniki federacij na njihovem srečanju.
- b) naroča vodstvu reda, naj pospešuje sodelovanje med študijskimi središči reda z izmenjavo docentov in bratov izvedencev na različnih področjih, ki se nanašajo na karizmo, zgodovino in tradicijo reda.

4. PREDLOG

V Frančiškovi šoli (Discepolato francescano) in Ratio studiorum

(Inst. lab. 17)

1. Generalni kapitelj naroča generalnemu ministru z njegovim definatorijem, da prenovi *V Frančiškovi šoli (Discepolato Francescano)*, ki je vzgojni načrt reda (*Ratio formationis*). Posluša naj mnenja, ki so bila podana na generalnem kapitlju, in ga potrdi *ad experimentum* do leta 2022. To besedilo naj bo predloženo rednemu generalnemu kapitlju leta 2025 (*prim. Konst. člen 133 § 1*).
2. Generalni kapitelj naroča generalnemu kapitlju z njegovim definatorijem, da prenovi *Ratio studiorum* (izobraževalni načrt) reda, upoštevajoč mnenja generalnega kapitlja, in ga potrdi do leta 2022.

5. PREDLOG

Odnosi, sodelovanje in soodgovornost z laiki

(Inst. lab. 3)

Generalni kapitelj naroča posameznim jurisdikcijam:

- a) da v potek trajne vzgoje v jurisdikcijah v naslednjem šestletju vključijo (tudi) poglobljanje v temo, ki se nanaša na odnos, sodelovanje in apostolsko soodgovornost bratov z laiki, kar zadeva našo karizmo;
- b) naj pripravijo poročilo za svojo federacijo in za red, v katerem bi podelile svoje lastno izkustvo ter tako vsem posredovale poznavanje aktualnega stanja in širile dobre izkušnje pri odkrivanju frančiškovskih modelov za bodočnost;
- c) naj v šestletju načrtujejo in uresničijo provincijsko/kustodialno srečanje bratov in laikov, na katerem se bodo pogovarjali o nekaterih skupnih načrtih evangelizacije in spodbujanja duhovnih poklicev za posvečeno življenje.

6. PREDLOG

Vabilo k ekološkemu spreobrnjenju

(Inst. lab. 4)

Generalni kapitelj je sklenil, da:

- a) naj vsaka federacija reda v času šestletja (2019–2025), s pomočjo generalnega delegata za *pravičnost in mir ter neokrnjenost stvarstva*, spodbuja k razmišljanju o temah družbene in okoljske krize. Kot

- izhodišče naj vzame encikliko papeža Frančiška *Laudato si*. Temeljito naj preuči glavne smernice in naj išče načine za utrditev skupne ekološke zavesti. Oblike tega preučevanja (na primer: srečanje v okviru jurisdikcije ali federacije, teme za samostanske kapitlje ali drugo) naj se določijo na ravni federacije ali jurisdikcije.
- b) naj vsaka jurisdikcija reda v luči cerkvenega učiteljstva, posebej enciklike *Laudato si*, določi krajevna načela pravičnosti in okoljske vzdržnosti, da bi lahko tako vrednotili in potem upravljali lastne finančne in nepremičninske vire.

7. PREDLOG

Uporaba novih množičnih občil: glavne smernice

(Inst. lab. 5)

Da bi spodbujali izpolnjevanje *Konst. člen 66 § 1*, naj generalni minister samostojno s svojim defnitorijem ali s pomočjo za to ustanovljene komisije naredi študijo o novih množičnih občilih, ki jih uporabljajo redovniki, ter določi smernice (ZCP kan. 666), če je mogoče, do vključno leta 2021. Te smernice naj pokažejo jasen in nedvoumen način za uporabo teh pripomočkov, predvidijo naj njihovo uresničitev s strani provinc in kustodij (*Konst. člen 66 § 4*), če je le mogoče, do konca leta 2022. Vodstvo reda naj poskrbi za nenehno posodabljanje glede na stalen razvoj tega pojava.

8. PREDLOG

Pastorala mladih

(Inst. lab. 6)

V šestletni načrt naj se vključijo pastorala mladih, spodbujanje poklicev in njihovo razločevanje.

9. PREDLOG

*Spodbujanje skupnih pobud za bolj dosledno življenje naše karizme:
»novi mehovi za novo vino«*

(Inst. lab. 15)

Generalni kapitelj z upanjem zre v prihodnost našega reda, ko prepoznava vnikanje novih krajevnih bratstev in izkustvo reda, v katerem je bratom posebej pri srcu poglobljeno molitveno življenje, bolj avtentično bratstvo in smela evangelizacija in kjer si prizadevajo prepoznavati našo karizmo v luči znamenja časov. Istočasno opogumlja generalnega ministra z njegovim defnitorijem, provincialne in kustodialne kapitlje, provincialne ministre in kustose, da skupaj s svojimi defnitoriji resno pretehtajo in podprejo navdihe, ki se rojevajo v srcih bratov, da bi začeli z novimi pobudami življenja in poslanstva. Gre za pobude, ki so se rodile v želji, da bi živeli evangelij z bolj pogumnim izpolnjevanjem Vodila in Konstitucij reda. Vse to lahko, če bo dobro vodeno in preverjeno, postane kvas novih poklicev. To je spodbuda tistim, ki že uresničujejo svojo poklicanost in kot red odgovarjajo na izzive nove evangelizacije (*prim. Konst. člen 59 § 1–2*).

II. SLUŽBA AVTORITETE

(Ustroj vodstva)

10. PREDLOG

*Revizija Direktorija za obhajanje generalnega kapitlja
ter Direktorija za obhajanje provincialnega in kustodialnega kapitlja*

(Inst. lab. 7)

Generalni kapitelj predaja nalogo generalnemu ministru z njegovim definatorijem, da nadaljuje z revizijo Direktorija za obhajanje generalnega kapitlja in Direktorija za obhajanje provincialnega in kustodialnega kapitlja.

A. Postopek potrditve Direktorija za obhajanje generalnega kapitlja

§ 1. Centralno vodstvo reda – potem ko se je posvetovalo s predsedniki federacij – leta 2019 ustanovi delovno telo *ad hoc* za prenovo imenovanega direktorija.

§ 2. Direktorij za obhajanje generalnega kapitlja bo preučil in potrdil redni generalni kapitelj leta 2025.

B. Postopek potrditve *ad experimentum* Direktorija za obhajanje provincialnega in kustodialnega kapitlja

§ 1. Centralno vodstvo reda – potem ko se je posvetovalo s predsedniki federacij – leta 2019 ustanovi delovno telo *ad hoc* za prenovo imenovanega direktorija.

§ 2. Osnutek Direktorija za obhajanje provincialnega in kustodialnega kapitlja naj leta 2020 pošlje na sestanke federacij, da ga preučijo in podajo svoje pripombe.

§ 3. Besedilo, ki ga bo potem odobril generalni minister s svojim definatorijem, naj se uporablja kot obvezno besedilo za obhajanje provincialnih in kustodialnih kapitljev, ki bodo potekali v štiriletju 2021–2024.

§ 4. Direktorij za obhajanje provincialnega in kustodialnega kapitlja bo dokončno preučil in potrdil generalni kapitelj leta 2025.

11. PREDLOG

Preučevanje možne preureditve federacij reda

(Inst. lab. 14)

Redni generalni kapitelj 2019 naroča vodstvu reda, da na najbolj primeren način in po posvetovanju s predsedniki federacij preuči možnost preureditve federacij reda, ki se na primer nanašajo na zemljepisni položaj, sodelovanje in notranjo preureditev federacij. Ugotovitve naj posreduje rednemu generalnemu kapitelju leta 2025.

12. PREDLOG

Poseben statut za Assisi

POSEBNI STATUT (2019) GENERALNE KUSTODIJE SVETEGA SAMOSTANA SV. FRANČIŠKA V ASSISIJU

UVOD

Generalna kustodija svetega samostana v Assisiju je bila ustanovljena 2. junija 1972 na generalnem kapitlju reda manjših bratov konventualov (minoritov) v Assisiju (Cap. Assisi 1972, Acta, str. 257). Civilnopravno je bila Generalna kustodija svetega samostana svetega Frančiška manjših bratov konventualov (minoritov) ustanovljena 16. maja 1975 z dekretom št. 286 s strani predsednika Republike Italije (GU št. 182, izdano 10. julija 1975, str. 4063). Prejšnji poseben statut je potrdil generalni minister s svojim definatorijem 28. januarja 2011 v zgodovinski kontinuiteti s »Statutom Generalne kustodije svetega samostana v Assisiju« z dne 8. maja 1968, z raznimi prenovami v letih 1975 in 1987 (*Comm. Ord.* 1968, str. 133; 1987, str. 173), upoštevajoč predpise, ki jih vsebuje motu proprio *Totius orbis*, objavljen 9. novembra 2005, ki ga je izdal papež Benedikt XVI. (*Comm. Ord.* 2005, str. 253). Potrdil ga je redni generalni kapitelj 2013. leta. Generalnega ministra z njegovim definatorijem je zadolžil, da preuči in preveri besedilo v členu 14 § 3 in § 8 (privilegij dvojne pripadnosti). Sedanji poseben statut je bil popravljen in potrjen s strani generalnega kapitlja 2019, skupaj s potrditvijo Konstitucij reda (2. februarja 2019).

Prvo poglavje NARAVA

1.
§ 1. Generalna kustodija svetega asiškega samostana je bratstvo, ki mu je zaupano svetišče, v katerem počiva sveti Frančišek in ga zaznamuje »milost kraja«. Urejeno je po pravilih Konstitucij, Generalnega statuta reda manjših bratov konventualov (minoritov) in po specialnem kustodialnem statutu in po kustodialnih statutih.
§ 2. Poseben pravni položaj izhaja iz dejstva, da je »svetemu samostanu zaupano znamenito svetišče, v katerem počiva sam serafski oče in ki je bil razglašen za 'caput et mater' (glavo in mater) celega reda in za 'baziliko in papeško kapelo'« (*Const.* 32) in je »središče izvorne duhovnosti reda« (prim. *Kap. Mehika 1992*, shema št. 15).
§ 3. Posebnost narave kustodije, tudi pravne, se nanaša na pomembnost krajev mesta Assisi, ki so povezani z življenjem svetega Frančiška, posebej njegov grob, bazilika, sveti samostan, ki so bili in so še pomembni za življenje Frančiškovega reda. Sveti samostan je zato privilegiran kraj za duhovni navdih, poglobitev karizme in za trajno vzgojo. Je tudi kraj srečanja in dialoga med kulturami in verstvi v »duhu Assisija«.
2.
Kustodija je zaupana posebni skrbi generalnega ministra in dejavnemu sodelovanju provinc reda.
3.
§ 1. Kustodijo sedaj sestavljajo tri bratstva in nekateri kraji pastoralnega delovanja.
Bratstva so:

- sveti samostan,
- samostan »Franciscanum«,
- prvotni samostan sv. Frančiška v Rivotortu.

Kraji pastoralnega delovanja kustodije so:

- bazilika sv. Frančiška,
- svetišče – župnija Rivotorto,
- Franciscanum,
- župnija sv. Margarete,
- oratorij malega svetega Frančiška s pripadajočo hišo za sprejemanje »Casa Betania«,
- rezidenca v kraju Rocca Sant'Angelo,
- oratorij sv. Frančiška v mestecu Cannara.

§ 2. Za skladno uresničevanje ciljev naj imajo tri bratstva kustodije z ozirom na svoje posebnosti in v skladu s štiriletnim načrtom kustodije lastni načrt skupnosti, v katerem naj bo prostor za sprejemanje bratov reda, da bi se duhovno podkrepili, in za delo za poklice.

§ 3. Bazilika sv. Frančiška, ki je srce kustodije, je po svoji odličnosti kraj evangelizacije, usmiljenja in sprave ljudi z Bogom po duhovnem sprejemanju romarjev. Poslanstvo krajevnega bratstva je, da slovesno in skrbno obhaja »hvalnice Bogu najvišjemu« in da s ponižnostjo kaže preroško pričevanje vesoljnega bratstva, izhajajoč iz svoje večkulturne sestave.

§ 4. Skupnost svetega samostana nudi priložnost bratom reda, da prehodijo pot karizmatične vzgoje po vodilnih vsebinah dokumenta »Propositum vitae«. Poklicanost in poslanstvo generalne asiške kustodije je, da bratom krajše ali srednje dolgo obdobje nudi priložnost, da izkusijo bratsko življenje, služenje in študij.

§ 5. Naj bodo podprte vse iniciative, ki omogočajo, da bodo romarji imeli korist od obiska in molitve na grobu sv. Frančiška, na karizmatičnem in iskanem kraju za srečanje s svetnikom in Bogom. Podprto naj bo sprejemanje v samo skupnost oseb, ki iščejo poklicanost, razsvetljenje, usmiljenje in mir.

§ 6. Samostan Rivotorto je hiša frančiškove duhovnosti. Značilnost bratstva v Rivotortu je frančiškovski preprost način življenja, ki nudi izkustvo, vredno turgurija Frančiška in prvih tovarišev. Bratom nudi gostoljubnost za vzgojo in sprejema romarje, še posebej mlade.

§ 7. Značilnosti skupnosti Franciscanum so gostoljubnost in vzgojna dejavnost za brate v začetni formaciji, sprejemanje bratov, ki se udeležujejo poti trajne vzgoje (tudi tistih, ki jih organizirajo federacije), in aktivnosti, ki se odvijajo na področju »duha Assisija«.

§ 8. Bratje, ki živijo v kustodiji, naj bodo ljudje miru, vedrine, učinkoviti v spremljanju ljudi na poti k Bogu in v razločevanju poklicanosti. Zavedajo naj se poslanstva, ki sta jim ga zaupala red in Cerkev.

Drugo poglavje VODSTVO

4.

Glavno avtoriteto v Generalni kustodiji svetega asiškega samostana ima kustodialni kapitelj (*prim. Konst. člen 183 § 3*) in se vrši po predpisih Konstitucij, generalnih in kustodialnih statutih, razen št. 13 tega statuta.

5.

Redni kustodialni kapitelj ima dva dela. Prvem delu predseduje generalni minister ali njegov delegat. Obhaja se mesec dni po izvolitvi kustosa. Na njem se volijo asistenti.

6.

Kustodialne statute, ki jih je potrdil kustodialni kapitelj, mora potrditi generalni minister s svojim definatorijem.

7.

Potem ko je obvestil generalnega ministra, kustos s privolitvijo svojega definatorija skliče izredni kustodialni kapitelj vsakokrat, ko to nalagajo pomembne zadeve (*prim. Konst. člen 209 § 2*).

8.

Na kustodialnem kapitlju, bodisi rednem ali izrednem, imajo aktivno in pasivno volilno pravico (*prim. Konst. člen 231 § 3*) vsi bratje s slovesnimi zaobljubami, ki so člani kustodije, bodisi stalni ali za določen čas, in tisti, ki v kustodiji živijo z dekretom.

9.

Na kustodialnem kapitlju prisostvujejo delegati, eden na štiri brate. Izbor delegatov poteka po samostanih, pa tudi na ravni kustodije (*prim. Gen. stat. 146–148*). Vsak samostan kustodije, ki ima od 4 do 12 bratov, izbere enega delegata, če pa ima več kot 12 bratov, pa dva delegata. Bratje, ki bivajo izven kustodije, tvorijo eno listo in volijo v istem razmerju. Potem ko so izbrani delegati po samostanih, se volijo drugi delegati (to je razlika med številom volivcev, določenih glede na razmerje en delegat na štiri brate in na izvoljene brate), ki jih volijo vsi tisti, ki imajo aktivni glas in so včlanjeni v kustodijo, bodisi za stalno ali za določen čas. Drugo skupino sestavljajo bratje, ki bivajo v kustodiji z zakonitim dekretom.

10.

V rednih okoliščinah vodi kustodijo kustos s pomočjo šestih asistentov, ki sestavljajo njegov definatorij.

11.

Kustosa voli generalni minister s svojim definatorijem, po generalni vizitaciji kustodije (*Kap. Assisi 2007*).

12.

Kustos kustodije

§ 1. Ima jurisdikcijo v skladu s splošnim in lastnim pravom (*prim. ZCP kan. 134, 620, Konst. člen 184 § 1; 216*).

§ 2. Je gvardijan svetega samostana.

§ 3. Je koordinator in odgovoren za odnose z javnostjo, s cerkvenimi in civilnimi ustanovami, s sredstvi družbenega obveščanja.

§ 4. Po svoji službi je tudi član Medmediteranske federacije provincialnih ministrov (FIMP).

13.

Kustos kot gvardijanu skupnosti svetega samostana nudi pomoč svet, ki se imenuje »gvardijanov svet«. Člani sveta so: vikar, tajnik samostanskega kapitlja, ekonom, odgovoren za liturgijo in pastoralo bazilike in dva brata, ki sta izbrana na samostanskem kapitlju. Povabljeni so lahko tudi drugi bratje, odgovorni za področja, ko se razpravlja o zadevah, ki se nanašajo na njihovo službo. Gvardijanov svet je svetovalni organ in v pomoč gvardijanu pri animiranju skupnosti.

14.

§ 1. Vikar kustodije je lahko tudi vikar svetega samostana glede na presojo kustosa, potem ko se je posvetoval z brati.

§ 2. V primeru, da vikar kustodije ni vikar skupnosti svetega samostana, se ta izvoli z volitvami po lastnem pravu.

§ 3. V primeru, da je vikar kustodije tudi vikar svetega samostana, je posebej zadolžen za bratsko spodbujanje in animiranja skupnosti svetega samostana (*Kap. Assisi 2007*).

Tretje poglavje ČLANI

15.

Člani kustodije so vsi bratje, ki so včlanjeni (afilirani) vanjo, in vsi tisti, ki so vanjo poslani z veljavnim dekretom.

16.

§ 1. Vsi bratje, ki se vključijo v kustodijo, so lahko s pogodbo, sklenjeno med kustosom in višjim predstojnikom brata, pridruženi s trajno ali začasno vključitvijo (afiliacijo).

§ 2. Bivanje bratov v kustodiji naj redno traja vsaj eno štiriletje.

§ 3. V primeru *trajne* ali *začasne* včlenitve (transfiliacije) je treba upoštevati lastno pravo (*prim. Konst. člen 231 § 3*).

§ 4. V primeru pogodbe naj bo v njej vsaj okvirno določeno, katere zadolžitve bo imel brat, kakšne bodo njegove pravice in čas bivanja v kustodiji (*prim. Konst. člen 231 § 4*), ki naj ne bo krajši od štirih let. Prvo leto je leto preizkušnje. Upošteva naj se dejstvo, da je bratom lahko dan privilegij vršiti provincialne pravice tako v kustodiji kot provinci izvora (*prim. Konst. člen 231 § 3*).

Četrto poglavje UPRAVLJANJE DOBRIN

17.

Lastništvo in dejavnosti kustodije določajo kustodialni statuti.

18.

Administrativni svet »ustanove bazilika« imenuje kustos s svojim definatorijem.

19.

Upravljanje dobrin kustodije določajo kustodialni statuti.

Izdano v Rimu, samostan sv. XII apostolov, 13. marca 2019

Fra Marco Tasca
Generalni minister OFMConv.

Fra Vincenzo Marcoli
Generalni tajnik OFMConv.

Statut je bil dokončno odobren na generalnem kapitlju 7. junija 2019.

III. POSEBNE TEME

13. PREDLOG

Ustanovitev Kenijske province sv. Frančiška Asiškega

(Inst. lab. 9)

Generalni kapitelj sklene, da se Kenijska provincialna kustodija ustanovi kot provinca.

14. PREDLOG

Ustanovitev Indonezijske province Marije Brezmadežne

(Inst. lab. 10)

Generalni kapitelj sklene, da se Indonezijska provincialna kustodija Marije Brezmadežne ustanovi kot provinca.

15. PREDLOG

Jurisdikcije južne Italije

(Inst. lab. 11)

Generalni kapitelj, ocenjujoč stanje jurisdikcij južne Italije:

- A. sklene združitev naslednjih jurisdikcij do velike noči 2024:
- Abruške province sv. Bernardina in Angela ter Apuljske province sv. Nikolaja in Angela v eno provinco (Konst. člen 33, § 1–3),
 - Sicilske province sv. Agate in Lucije ter Kalabrijske provincialne kustodije svetih Daniela in tovarišev mučencev v eno provinco (Konst. člen 33, § 1–3).
- B. naroča Neapeljski provinci našega serafskega očeta Frančiška, da nadaljuje svojo notranjo provincijsko pot prenove in prestrukturiranja z namenom, da bi se v prihodnje vključila v prestrukturiranje italijanskih jurisdikcij reda.
- 1 §. Generalni kapitelj sklene dati generalnemu ministru z njegovim defnitorijem pooblastilo, da določi pot notranjega prestrukturiranja in nato združitve provinc, ko se pridobi mnenje zainteresiranih strani. Pri tem naj se ovrednotijo izkušnje združitve jurisdikcij reda, ki so bile izvedene v zadnjih letih.
- 2 §. Generalno vodstvo reda naj – potem ko je pridobilo mnenje zainteresiranih strani – animira, spremlja, usklajuje in določa načine in pot združevanja v njenih raznih stopnjah razvoja s pravnimi instrumenti in pobudami, ki se mu bodo zdeli potrebni in koristni.

IV. KAPITELJSKA DOLOČILA GLEDE UPRAVLJANJA EKONOMSKIH STVARI

16. PREDLOG Določila Konsitucij glede ekonomskih stvari

(Inst. lab. 12)

1. Prispevki za generalno kurijo

PODROČJE	PRISPEVKI ZA OBDOBJE 2019–2025
Nemčija – Avstrija – Švica – Hrvaška – Slovenija – Nizozemska – Italija – Španija – Malta – Bližnji vzhod – Anglija – Irska – Češka republika – Koreja	30 evrov ali protivrednost
ZDA – Avstralija – Japonska – Kanada	30 evrov ali protivrednost
Poljske in romunske prisotnosti v Italiji, Nemčiji, ZDA in na Švedskem	30 evrov ali protivrednost
Kustodija Marija Mati usmiljenja	
AFCOF – Romunija – Rusija – Uzbekistan – Belorusija – Ukrajina – Bolgarija – Indija – Indonezija – Filipini – Paragvaj – Bolivija – Ekvador – Peru – Mehika – Kolumbija – Venezuela – Kuba – Brasilia Maranhao – Brasilia Rio de Janeiro	1 mesečni mašni štipendij
Poljska – Slovaška – Brasilia Sv. Frančišek – Brazilija Sv. Maksimilijan Kolbe – Čile – Argentina – Madžarska – Litva	15 evrov mesečno
Poleg tega generalni kapitelj pooblašča generalni definitorij, da določi posebna prilagajanja za nekatere jurisdikcije.	
Dajatve za generalno kurijo ne zajemajo: - bratov, ki bivajo izven redovne hiše (kan. 665 § 1 in § 2), - bratov, ki so v eksklavstraciji z dovoljenjem generalnega ministra (kan. 686 § 1) ali zadolžitvijo s strani Svetega sedeža (kan. 686 § 2), - bratov s papeško privolitvijo (indultom) eksklavstracije z namenom prehoda med škofijsko duhovščino (kan. 691 in 693).	

2. Bratska solidarnost

- a) Generalni kapitelj ustanavlja *novi fond bratske solidarnosti* reda, ki nadomešča in vključuje predhodna *fond študijske štipendije* in *fond za potrebe reda*. Poleg tega generalni kapitelj pooblašča generalnega ministra z njegovim definitorijem, da določi višino prispevka za novi *fond solidarnosti* za vsako provinco in kustodijo, potem ko se je posvetoval s predsedniki federacij, tako da se bo lahko zbrala letna vsota in se tako nudila pomoč za vzgojo kakšni jurisdikciji. Pri tem naj se upošteva neposredno ekonomsko obveznost nekaterih provinc in kustodij za vzgojo in za misijonsko dejavnost. Del te vsote – morebiten presežek upravljanja – naj se prelije v *Fond – depozit za vzgojo*. V štiriletnem načrtovanju naj provincialni in kustodialni kapitelj določi in odobri ter uresniči konkreten načrt letne obveznosti, namenjene za *fond bratske solidarnosti*.
- b) Na letnem srečanju predsednikov federacij naj generalni minister s svojim definitorijem poda obračun prihodkov in izdatkov ter preveri vsoto, ki naj se zahteva od vsake province in kustodije (prim. Gen. stat. člen 43 § 3).
- c) Poleg tega naj province in kustodije ob prodaji nepremičnin in dedovanju ali ob zelo velikih donacijah dajo vsaj 10 % vsote za *fond – depozit za vzgojo*. Pri tem naj upoštevajo namen darovalca.
- d) Dolžnost predsednikov konferenc je, da informirajo o skupnem ekonomskem poslovanju reda (prim. Gen. stat. člen 43 § 4).

17. PREDLOG
Omejitve izdatkov generalnega ministra osebno in
skupaj z njegovim definitorijem

(Inst. lab. 13)

Generalni kapitelj potrjuje naslednje omejitve izdatkov:

§ 1. generalnemu ministru do višine 20.000 evrov;

§ 2. generalnemu ministru z njegovim definitorijem 2.000.000 evrov.

RAZGLASITEV GENERALNIH STATUTOV

Prot. št. 588/19

Dragi bratje v Gospodu!

»To delo je naporno, a gre za dobro vložen napor.« To so besede, s katerimi je papež Frančišek komentiral zavzetost reda pri prenavljanju Konstitucij in pri pripravi novih Generalnih statotov, »ki se tičejo bistvenih elementov vašega bratskega življenja in poslanstva«. Te besede smo slišali 17. junija v dvorani Klementina Apostolske palače med avdienco, ki nam jo je papež naklonil ob koncu 202. generalnega kapitlja.

Papež Frančišek je nakazal tudi razlog za pomembnost tega dela: »Konstitucije so pomembno sredstvo za varovanje karizmatične dediščine ustanove ter zagotavljanje njenega prenosa v prihodnost. Konstitucije namreč izražajo konkreten način hoje za Kristusom, kot jo predlaga evangelij, ki je najvišje vodilo življenja za vse posvečene, posebej za učence sv. Frančiška Asiškega, ki se z zaobljubami trudijo ‚živeti po vzoru svetega evangelija‘ (prim. Frančišek Asiški, Oporoka, 14).«

Naloga vsake redovne družine je, da stalno razlaga lastno karizmatično dediščino, tako da ureja svojo prakso s pravnimi sredstvi (prim. ZCP, kan. 576). Sveti oče pa nas kljub temu spominja, da Konstitucije in Generalni statuti ne samo »urejajo«, temveč »varujejo karizmatično dediščino ... in zagotavljajo njen prenos v prihodnost«. Za nas, manjše brate, karizma ni nič drugega kot življenje po evangeliju. Potem ko so bile nove Konstitucije že potrjene (2018), smo dobili tudi nove Generalne statute, da bi nam kazali še bolj konkretne poti za življenje po evangeliju v današnjih zgodovinskih okoliščinah.

Zato s tem pismom v moči svoje službe odrejam objavo in razglašam prenovljeno besedilo Generalnih statotov reda s takojšnjim učinkom od današnjega dne, 14. avgusta 2019, na praznik svetega Maksimilijana Kolbeja in na dan pred vnebovzetjem Blažene Device Marije.

Tipična izdaja statutow, na podlagi katere se bodo morali pripraviti prevodi v različne jezike, je v italijanskem jeziku, in to zaradi sprememb, ki so bile potrjene na zadnjem generalnem kapitlju v italijanskem jeziku.

Z današnjo razglasitvijo izdaje Generalnih statutow, torej na dan, ko se spominjamo sv. Maksimilijana Kolbeja, vsakemu posebej izrekam voščilo: da bi se ponovno zaljubili v evangelij in ga s pomočjo Konstitucij in Generalnih statutow tudi živeli na konkreten in ustvarjalen način, kot je to napravil on. Potrebne je namreč veliko strasti in ljubezni – po besedah našega svetega brata mučenca: »Samo ljubezen je ustvarjalna!«

»Evangelij mora postati naš vademecum,« nam je povedal papež Frančišek. In potem je še dodal: »Poslušajte ga vedno pozorno; molite z njim in po vzoru Marije ‹Device, ki je postala Cerkev› (Sv. Frančišek, Pozdrav Blaženi Devici Mariji, 1), vztrajno ga meditirajte, da ga boste usvojili in oblikovali svoje življenje po Kristusovem življenju.«

Gospod Bog naj nam nakloni, da bi hodili po poteh evangelija in se na vesel in konkreten način oblikovali po Kristusu, kakor je živel serafski oče sveti Frančišek! In molimo k Devici Mariji Vnebovzeti, ki je kot prva učenka prehodila pot svojega Sina, da bi posredovala sedaj za nas in za ves red.

Rim, samostan svetih dvanajstih apostolov, 14. avgust 2019,
praznik sv. Maksimilijana Kolbeja,
dan pred slovesnim praznikom vnebovzetja Blažene Device Marije

fr. Carlos A. Trovarelli, generalni minister

fr. Tomasz Szymczak, generalni tajnik

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Tedaj jim je rekel: »Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!« Te Jezusove besede so nam dajale poguma in veselja ob koncu pastoralnega leta, saj sta bila pred nami počitniška meseca, ki nam bosta nudila možnost počitka od pastoralnih obveznosti. Počitniški čas je za nami in vstopamo v novo pastoralno leto.

Pogled nazaj nam pove, da je bilo življenje v samostanu in ptujskih župnijah vseeno zelo razgibano. Telovska procesija je ponovno združila vernike na Ptuj. V cerkvi sv. Petra in Pavla smo obhajali skupno sv. mašo, ki jo je daroval p. Andrej Feguš, in nato zaradi slabega vremena imeli procesijo v samostanskem križnem hodniku. Mnogim vernikom je bilo všeč, saj jim leta otežkočajo, da bi zlahka prehodili pot do cerkve sv. Ožbalta.

Na letošnji praznik apostolov Petra in Pavla smo se v kloštru še prav posebej pripravljali. Ob praznovanju 780-letnice ustanovitve samostana smo obhajali tudi zlato mašo p. Jožeta Osvalda. Somaševanje je vodil in pri maši pridigal prov. minister p. Igor Salmič. Prepeval je župnijski pevski zbor. Po maši je sledilo praznovanje za vse navzoče na samostanskem dvorišču. P. Jože je imel še dve ponovitvi zlate maše. Najprej je bilo praznično v domači rojstni župniji v Gornji Radgoni in nato še v Laporju. Po vsem tem praznovanju se mu je celo zdravje nekoliko izboljšalo. P. Janko Gašparič, ki je prišel po opera-

cijskem posegu v naš samostan, za njega vzorno skrbi.

Začetek počitnic je razveselil ministrante, otroške otroških zborčkov in mlade iz župnij sv. Ožbalta in sv. Petra in Pavla, ki so nekaj dni preživel na morju v Piranu. Slovo od morja ni bilo pretežko, saj so imeli pred seboj še počitnice in obljube staršev, dedkov in babic, da se vrnejo na morje ali potovanja v Legoland.

Mesec avgust je bil najprej zaznamovan s praznovanjem sv. Ožbalta. Zavetnika župnije smo obhajali s slovesno mašo, ki jo je vodil novomašnik g. Primož Lorbek. Po maši je sledila pogostitev pred cerkvijo.

Praznik sv. Roka je ponovno zbral pri Svetem Roku romarje iz župnije Starše. Nekateri so skupaj z župnikom g. Rudijem Koželjem priromali peš, skupina kolesarjev je prikolesarila, ostali so prišli z osebnim prevozom. Na Rokovo nedeljo je slovesno mašo pred cerkvijo daroval prov.

minister p. Igor Salmič. Ob tej priložnosti smo se zahvalili Bogu za opravljena dela v tem letu. Dokončali smo namreč obnovo glavnega oltarja v cerkvi.

Čas po veliki maši je bil za ptujske župnije zelo intenziven. Ptujski oratorij je razgibal ne samo župnije, ampak celoten Ptuj. 280 otrok in 70 animatorjev je prineslo mladostno razigranost in veselje ne samo na minoritsko in proštijško dvorišče, temveč tudi na ulice Ptuja, v ptujske toplice in celo na letališče v Moškanjce. Živahnemu dogajanju se je pridružila tudi županja ga. Nuška Gajšek in izrazila navdušenje nad dogajanjem.

Čeprav so tudi delavci nekoliko upočasnili dela na minoritskem dvorišču in v pritličnih ter kletnih prostorih, lahko rečemo, da so jih uspeli dokončati. Tako ima naše dvorišče sedaj lepšo podobo. Predvsem pa je pomembno, da smo pridobili nekaj novih ali obnovljenih prostorov. Poskrbeti smo morali tudi za obnovo nekaterih streh cerkva in samostana, ki so bile poškodovane 7. julija ob velikem neurju na Ptuj.

Naše mesto Ptuj doživlja prenavo prostora, kjer je bila tržnica, ter nekaterih trgov in ulic. Zaradi tega so se v glavnem vse prireditve, ki jih ob praznovanju 1950-letnice prve omembe Ptuja ni bilo malo, odvijale na našem samostanskem dvorišču. Hrup in večerni vrvež sta se v teh dneh umirila in dvorišče je po odstranitvi šotora ponovno zasijalo v svoji lepoti in mogočnosti. Tako se tudi veliko turistov rado zadrži vsaj

nekaj časa na dvorišču in išče samostanski mir, ki ga želijo ponesti s seboj v vsakdanje življenje. Čas »počitka« se je iztekkel in pred nami so novi izzivi pastoralnega in šolskega leta. Zasebna glasbena šola je pohitela in že ob koncu avgusta organizirala poletni glasbeni festival. Drugega septembra je s sv. mašo začela šolsko leto in tako se v teh dneh že slišijo inštrumenti 200 učencev, ki obiskujejo našo zasebno glasbeno šolo.

V veroučne učilnice smo že vstopili tudi veroučenci in kateheti z upanjem, da bomo zmogli narediti veliko lepega in dobrega za versko življenje na Ptuj. Prosimo za vašo podporo v molitvi.

Pred nami je praznik sv. Frančiška, ki nam je vzor za naše življenje in apostolat. Veselimo se ga in vam želimo, da bi ga tudi vi lepo praznovali!

p. Milan Kos

Filialna hiša sv. Doroteje

V Dornavi sem sam, pa sem našel opravičilo za zamujanje. Upam, da bo prispevek prišel še pravočasno.

Na samo vidovo, 15. junija, smo romali na Brezje, na srečanje bolnikov in ostarelih. Tudi v našem avtobusu jih je bilo kar nekaj, ki vsako leto na ta dan radi poromajo na Brezje. Vzdušje v avtobusu tja in nazaj je bilo prijetno, maša z nagovorom pa doživeta. Nazaj grede smo se ustavili še v največji cerkvi v Sloveniji, v Gornjem Gradu, kjer nam je župnik priskrbel strokovno vodstvo po cerkvi in kraju.

Bil sem tudi na dopustu v domačem Logu. Hvala patrom iz kloštra, da so me čez teden nadomestili v Dornavi. Imel sem srečo, da so prav v tistem času rasle gobe, in sem jih nabiral. Nekateri ste jih že okušali. Že prvi dan mojega dopusta, 7. julija, pa je bila v Dornavi in okolici huda nevihta z močnim dežjem in vetrom. Voda je zalila tudi našo cerkev in veter je delno razkril zvonik.

Na pomoč so prišli gasilci iz Dornave in Mezgovcev, ki so izčrpali vodo in z vodnim sesalcem očistili notranjost cerkve. Tudi zvonik je v tem času že popravljen.

Molitve v župniji smo dobro opravili. Sklepno mašo je vodil novomašnik g. Primož Lorbek. Podelil nam je tudi novomašni blagoslov.

Sedaj se ubadam z urnikom verouka. Že vnaprej hvala patroma, ki mi bosta pomagali poučevati otroke. Toda urnik, urnik je problem, kot verjetno še kje.

Kljub toči je v Dornavi lüka dovolj, pridite ga pokušat. Pozdrav vsem bralcem.

p. Emil

Minoritski samostan sv. Frančiška

Lep primorski pozdrav!

Ker čas tako hitro hiti in se medtem dosti zgodi, ne vem, kje bi začel. Vsekakor je bilo dogajanje od zadnjih Sporočil pestro. Generalni kapitelj je za nami in vesel sem, da sem smel biti del tega, saj je to nekaj novega; lepa izkušnja je srečati se z brati z vsega sveta. Od začetka je bilo malo naporno zaradi jezika, potem pa se je odprlo. Vse smo se zmenili in postalo je razumljivo, tako da sem lahko aktivno sodeloval. Preko pogovorov sem doživljal, kako živijo bratje na drugih koncih sveta. Res zanimivo. Pokazala se je bratska povezanost, ne glede na to, na katerem koncu sveta živiš in kakšne barve si. Bili smo eno. Bratje, ki nismo duhovniki, smo imeli svoja srečanja in predelali marsikaj zanimivega, kar smo na kapitlju tudi predstavili. Provincial p. Igor pa vam je tako ali tako vse sproti poročal. Skratka, bilo je lepo. Verjamem, da sta moja sobrata čutila veliko »pomanjkanje« v samostanu, ko me ni bilo. Ali pa tudi ne, saj se je v tem času že marsikaj dogajalo pri nas. Vse je bilo lepo 'zrihtano', tako kot

mora biti. Bogu hvala, da sta, in za to sem vama hvaležen. Moja pot do popolnosti pa je še dolga. Po vrnitvi s kapitlja pa se je pri nas 'ofnila' sezona naših počitnikarjev. Prvo leto smo bili od začetka pa do zdaj vpeti v to dogajanje. Je kar naporno, ampak hvala Bogu je bilo vse v redu. Upam, da so se imeli lepo. Kar pa je dobro, je to, da so imeli svoje kuharice s seboj in smo bili tudi mi deležni njihovih dobrot. Vsem voditeljem hvala. Sedaj imamo pa posameznike, ki si želijo malo odpočiti. Lepo je bilo imeti na dopustu tudi sobrate. Žal je še vedno velik problem dobiti gospodinjo. Sami se trudimo po svojih močeh, da so naši gostje siti in zadovoljni. Res je, da v času sezone bratstvo malo trpi, ampak živimo v takem kraju in je treba to vzeti v zakup. Tukaj so se v mesecu juliju, avgustu in septembru odvijali razni koncerti v sklopu Avditorija Portorož in Tartinijevi koncerti, ki so bili lepo obiskani. Začelo se je tudi pastoralno leto. P. Roman in jaz sva vpeta v pastoralo. Jaz sem v Piranu, p. Roman pa na lepem romarskem kraju v Strunjanu. P. Janez pa je bolj 'leteči', saj župniki v okolici vsake toliko časa rabijo pomoč, ki si jo s p. Romanom razdelita. Zdaj je že 'leteči', ker se je en mesec ukvarjal z mavcem na nogi. Jaz sem se pravkar vrnil iz Slavonije, kjer smo bili z zborom Georgios štiri dni gostje na prireditvi Vinkovačke jeseni. Tri dni smo Slovenci, bilo nas je okoli 500, okupirali Vinkovce. Peli smo tudi pri maši, kjer smo se srečali z našimi brati in bili lepo sprejeti ter pogoščeni. Dobrih štirinajst dni je bil med nami naš sobrat iz Zambije br. Francis, ki študira v Rimu in mu je bil naš provincial tudi vzgojitelj.

Dobro se je počutil med nami in hvaležni smo, da je bil med nami. Nekaj več obzorja nam je prinesel. S tem tudi končujem poročanje z Obale. Če pa koga kaj več zanima, pa dobrodošel v Piranu. Vsakega smo veseli. Obilo blagoslova pri vašem delu in življenju vam želimo Pirančani.

br. Robi Horvat

Minoritski samostan sv. Vida

Tudi pri Sv. Vidu so bile počitnice. Eni so jih preživeli delovno, drugi burno. Tudi zameglilo se je. Ne vem, kje bi začel pisati, ker prejšnjih Sporočil ni mogoče najti. Vse knjižne police morajo biti čiste, češ »saj tega nihče ne bere«, tako ne vem, do kam je segalo poročilo v prejšnjih Sporočilih. To seveda ne drži, ker jih jaz preberem v celoti, saj je to edina informacija o tem, kaj se dogaja v samostanih in v redu. V zlatih časih province smo se bratje po samostanih obiskovali tudi neformalno in smo videli in izvedeli, kaj se kje dogaja. Morda še kakšen biciklist zaide k nam. Mi pa pravimo, da ni časa ... Malo bom vseeno pobrskal po spominu, saj sta junij in julij pri nas najbolj natrpana z mnogimi dogodki.

Tabor mariborskega pokrajinskega bratstva OFS. Zopet je bil pri nas na Vidmu. Svet PB se nekaj let trudi, da bi našli drugo destinacijo. Ko gredo skozi vse predloge, pa na koncu rečejo, da je na Vidmu najbolj primerno. Potem pa rečemo: »Naj bo, če tako želite.« Ker smo obhajali obletnico srečanja sv. Frančiška s sultanom, smo tudi temo tabora posvetili Frančišku, človeku dialoga. Uspelo nam je pridobiti dva odlična gosta: p. Martina Kmetca in Saro Jonan Bevk. FRAMA in FO iz Maribora so nam uprizorili srečanje sv. Frančiška s sultanom. Pater Martin in Sara pa sta odgovarjala na vprašanja br. Jožeta Kozela iz našega KB, ki je postal tudi podpredsednik NS. Posebej Sara, ki je šla skozi ogenj trpljenja zaradi svojega krščanskega prepričanja, je osvojila srca Frančiškovih. Dotaknila se je perečega problema

migrantov. Opozorila je, da se Evropa premalo zaveda nevarnosti in odgovornosti islamizacije. Tudi p. Martin je podal nekaj svojih izkušenj in pogledov na življenje v muslimanskem svetu. Sledilo je bratsko kosilo. Tudi tokrat pa smo zaključili z bratom Ognjem v Frančiškovem parku, kar je vedno lepo doživetje.

Videmski oratorij. To je sedaj edino delo z mladino, ki se vključuje kot animatorska skupina. Vsako leto je udeležba večja. Letos jih je bilo z animatorji čez 180. Pa spet kdo reče: »Mladina!« Vedno, tudi nekoč je bilo tako, da moraš z mladimi biti, z njimi delati. Ko jim je nekaj zaupano, so tu. Samo govoriti o mladih ni dovolj. To seveda velja tudi za druge skupine. Posebej za FD. Meni ni razumljivo, da govorimo o združitvah FD. Malo pa zasledim dela za nove poklice FD. Pri nas so trenutno štirje novi kandidati, upam, da bodo letos tudi kakšne zaobljube.

Žegnanja in romanja. Janževa nedelja je vedno praznik. Drugo leto bo trideset let, kar sta šla dva farana v pokoj in sta na janževo hotela pogostiti vse navzoče. In ta tradicija je ostala do danes. Za pogostitev poskrbijo domačini. Letos je janževe rože blagoslovil p. Jože Petek.

Tudi piknik ŽK je stalnica na Vidmu. Vsako leto delo ŽK zaključimo s skupnim piknikom. Najprej se Bogu in Nebeški Materi zahvalimo za vse, kar smo dobrega storili. Prav pa je, da sedemo skupaj in se poveselimo ob jedači in pijači, seveda nikoli na stroške Karitas. V mesecu juliju pa smo poromali v čudovito svetišče (sestre Ptujске Gore), občudovali smo lepote opatije Vorau in zaključili pri Slomšku v Košakah.

Aninska nedelja je bila v vencih, samih vencih. Mašo je vodil p. Danilo Holc. Pričakovali smo, da bomo blagoslovili nova reliefa sv. Cirila in Metoda, pa se baje nista posušila. Škoda, ker je bila cerkev tako okrašena za takšen dogodek.

Romanja so nadomestilo za misijone. Seveda če jih dobro pripravimo. Naše prvo župnijsko romanje je vsako leto na Ptujsko Goro, nekateri gredo tudi peš. Nekaj jih je poromalo peš tudi na Donačko goro, Selani so romali k Mariji Bistrici. Osrednje župnijsko romanje pa je bilo na prvo nedeljo v septembru na otok Barbano blizu Gradeža. To je vrhunec vseh dosedanjih romanj, so rekli romarji. En dan smo preživeli brez opravljanja in 'šinfanja'. Tako smo na začetku poti obljubili in videti je bilo, da smo se tega držali.

Romanje župnijskih skupin je posebna pastoral. Vsako leto gremo s kakšno drugo skupino, najbolje se obnesla skupina moških. Letos gremo s čistilci in ŽK.

Verouk naš vsakdanji se je začel. Lani smo obdelovali njivo s 326 storži. Nekateri so bili čudoviti, drugi pa 'strokasti'. V Tedniku smo brali, da ima naša šola s podružnicama 442 otrok, kar je največ v Podravju (razen Ptuja). Upam, da se bo tudi z mladino kaj zgodilo.

Začela se je trgatev, ko bodo mimo nas drvele kolone avtomobilov tako kot v največji turistični

sezoni. Minila je turistična gneča, tudi trgatev bo, mi pa bomo zopet živeli v miru, če bo samostan naš dom.

*Ko haloški moštek v sode teče,
naj vsak dobro besedo bratu reče.*

p. Tarzicij Kolenko

Minoritski samostan Svete Trojice

V poletnih mesecih življenje v samostanu vedno zaznamujejo tabori, ki se jih udeležijo otroci z vseh koncev Slovenije. Oblikujemo jih z animatorji in ptujskimi skavti. Letošnji so nosili naslov: »Ponosni na svoje korenine!« Vodilna misel nam je odpirala sledeče vsebine: s telesom in dušo smo ustvarjeni po Božji podobi; naše »korenine« so nevidne poti do Boga, kot nekakšni kanali ali cevčice, po katerih se pretaka Božja milost; te »kanale« oblikujemo in utrjujemo s pomočjo sedmih zakramentov, z molitvijo, prebiranjem in premišljevanjem Svetega pisma, posvetitvijo Jezusovemu in Marijinemu brezmadežnemu srcu, dobrimi deli, življenjem v skupnosti, krepitevijo domovinske zavesti ... Med zdravimi koreninami se najde tudi kakšna gnila. Ena izmed takšnih je lakomnost, ki je brezglava želja po tem, da bi imeli še več in še več, pa naj gre za denar, materialne dobrine, užitke, naše odnose ... Simbol, ki ga je

narisala Fani Pečar, predstavlja igrivost in varnost otrok pod zavetjem krošnje drevesa, ki je s svojimi koreninami močno zasidrano v zdravo zemljo, iz katere črpa življenjski sok.

V domu duhovnih vaj smo gostili volčiče iz Maribora, ki

so si po naših terasah, travniku, gozdu, domu oblikovali tabor.

S patrom Andrejem sva od 14. do 19. julija sooblikovala romanje družin v Assisi, ki je v nas pustilo pečat življenja v preprostosti in bratski povezanosti ter prepletanja zgodb o sv. Frančišku, Klari in sv. Antonu pod šotorskimi krili v osrčju gore Subasio.

P. Benjamin daruje svoje moči za zveličanje bolnih in ostarelih, ki jim prinaša Kristusa v podobi kruha, spovedi in bolniškega maziljenja, bodisi v domu starejših občanov bodisi na kratkih obiskih po domovih. 16. avgusta se vsako leto odpravi na dopust v samostan bl. Antona Martina Slomška v Olimje. V termah se odpočije in nabere nove moči. Preseneti pa tudi kakšne znance in jim potrka na vrata.

P. Andrej je bil v tem poletju kot duhovni asistent na razpolago skavtom na naslednjih taborih: z volčiči na Brinjevi Gori, z izvidniki na Svetem

Lovrencu na Pohorju, skavtskim voditeljem iz cele Slovenije na Želodniku pri Domžalah, izobraževal se je na taborni šoli za duhovne asistente na Klancu pri Kozini.

Kar nekaj župnij je bilo deležnih pastoralne pomoči, sodelovali smo tudi na ptujskem oratoriju in izvedli oratorijski dan v župniji sv. Andraža v Slovenskih goricah, ki je praznovala 500-letnico posvetitve.

Sam sem se udeležil Mladifesta v Medžugorju. Molitveno ozračje, kateheze, pričevanja, slavnice pesmi, sv. maše, češčenje Najsvetejšega in Križa, molitev rožnega venca ... ti dajo čutiti, da je Bog blizu in je prišel, da nas odreši. Pri svetih spovedih sem doživljal milostne trenutke: da Kristus nikogar ne zapusti ali zavrže; pri večini spovedancev sem doživel življenjsko držo in iskreno željo po svetem življenju ...

Naše travnate površine in strmine so pripomogle, da naše kosti niso zakrnele; poletna vročina pa nas je vzpodbudila, da smo se včasih že pred šesto uro zjutraj lotili košnje trave.

Travniki so pokošeni, pričanja se delo v domu duhovnih vaj, katerega koledar je dodobra zapolnjen vse od 13. septembra 2019 do konca aprila 2020. Hiša je večinoma prosta samo še med tednom ter za velike praznike: vse svete, božič in veliko noč.

Izročamo se Najvišjemu in računamo na njegovo milost, da bomo vsem, ki jih gostimo v našem samostanu, kazali in odpirali pot v nebesa.

p. Damjan Tikvič

Minoritski samostan Matere Božje

»V srcu Cerkve žari Marija. Ona je velik zgled in vzornica za mlado Cerkev, ki želi slediti Kristusu s svežino in učljivostjo,« je zapisal papež Frančišek.

V zadnjem obdobju smo se nebeški Materi posebej priporočali ob praznikih Marijinega vnebovzvetja (15. avgusta) in Marijinega rojstva (8. septembra). Posebej množičnega obiska in s

tem veliko dela (logistične priprave, svete maše in spovedovanje) smo bili deležni na Ptujski Gori. Hvala sobratom, ki so priskočili na pomoč. To je konkretno pričevanje bratstva, o katerem znamo na veliko govoriti in o katerem se na veliko napolnujamo.

V dopustniško-počitniških mesecih se je na Ptujski Gori dogajalo veliko načrtovanih in izrednih dogodkov.

V soboto, 3. avgusta, je okoli šestdeset (nad)škofov, trije kardinali in apostolski nuncij, ki jih združuje gibanje fokolarov, poromalo na Ptujsko Goro. Pod plaščem Marije Zavetnice je vodil somaševanje nadškof Alojzij Cvikl. Kardinali in (nad)škofi z vsega sveta so se zbrali na rednem letnem srečanju na gradu Seggau pri Lipnici na avstrijskem Štajerskem in drugi dan zasedanja obiskali Slovenijo. V imenu samostanske skupnosti je zbrane škofove pozdravil p. Marjan Vogrin, županja Darinka Fakin pa jim je zaželela dobrodošlico v imenu občine Majšperk. Silvester Gaberšček z ministrstva za kulturo jim je predstavil zgodovinski, umetnostni in verski pomen bazilike, ki po svoji lepoti sodi v sam vrh kulturnih spomenikov in je od nekdanjih med najbolj obiskanimi božjimi potmi na Slovenskem.

V nedeljo, 5. avgusta, je župnija Ptujška Gora peš poromala na Svete gore. P. Martin je romarje blagoslovil in okrog 19.00 so se odpravili na pot. Naslednji dan so se jim na Svetih gorah pridružili še kolesarji in tisti, ki so se pripeljali z avtomobili.

Praznovanje Marijinega vnebovzetja smo na

Ptujski Gori začeli v nedeljo, 11. avgusta, ko je bolnike in starejše med sveto mašo nagovoril koprski škof ordinarij Jurij Bizjak na svoj značilen način – ob razlagi Božje besede. Med mašo so mnogi prejeli tudi zakrament bolniškega maziljenja.

Vrhunec praznovanja pa je bila vigilija praznika (molitvena ura, sveta maša in procesija s svečkami), med katero je mariborski nadškof metropolit Alojzij Cvikl zbranim spregovoril o Maksimilijanu Kolbeju ter dodal: »Marija nam kaže cilj našega zemeljskega potovanja, kaže nam smer, kamor potuje Cerkev, in nas usmerja k eshatološkemu gledanju. Pravzaprav nam je to gledanje ponujeno pri vsaki sv. maši: mi gledamo na oltarju kruh. Brez vere vidimo samo kruh, v veri pa gledamo Kristusa, ki je že od stvarjenja sveta prisoten v stvarstvu in postane na poseben način med nami navzoč v istem evharističnem kruhu. Še več: temu posvečenemu kruhu pripadamo tudi mi, saj smo vsi njegovo telo. Njegovo telo pa ni zapisano smrti, ampak je telo, ki s smrtjo dokončno vstopa v Božjo slavo. Pomembno je, da verujemo, da smo s krstom postali del Jezusovega poveljanelega telesa, saj prav s to svojo vero preraščamo to, kar je zemeljsko, in stopamo v to, kar je Božjega. Ko se danes veselimo Marijinega vnebovzetja, lahko na nek način rečemo, da zremo Marijo v Kristusovem objemu.« Med 22.00 in 24.00 so molitev in slavljenje vodili člani družine Ivančič iz Veržeja. Ob polnoči pa je sveto mašo daroval novomašnik Primož Lorbek. Najsvetejše je bilo po maši izpostavljeno do jutranje svete maše.

Na sam praznik Marijinega vnebovzvetja so bile svete maše ob 6.30, 8.00, 10.00, 12.30, 16.00 in 19.00. Pri vseh mašah je bila cerkev skoraj premajhna za številne romarje. Ob 9.00 je bila molitvena ura, ki so jo tako kot na vigilijo oblikovale in vodile redovnice frančiškanke brezmadežnega spočetja iz skupnosti v Slovenski Bistrici. Med sveto mašo ob 10.00, pri kateri je bila tudi obnovevitev izročitve slovenskega naroda Mariji, je mariborski nadškof poudaril, da vsebina današnjega praznika napolnjuje z upanjem, »tudi če živimo v svetu, ki je večkrat zelo razburkan in živahen, tako zelo, da se naši upi večkrat razblinijo v nič«. Dodal je, da današnji praznik jasno kaže, da je v ozadju vsega vendarle veliki načrt Božje ljubezni in da se ta načrt uresničuje, četudi kdaj po naših merilih počasi, a vendar dosledno.

Kot sem se že zahvalil sobratom za pomoč (spovedovanje, svete maše), se zahvaljujem tudi bogoslovcu Klemnu za vso pomoč ob prazniku. Prav tako gre zahvala tudi župnijskim sodelavcem (čiščenje cerkve, krašenje, petje, ministriranje, delitev obhajila ...) in gospodinji Magdi.

Na godovni dan sv. Roka (16. avgusta) smo se župljani zbrali pri molitvi in druženju ob »Rokovi kapeli«.

V nedeljo, 18. avgusta, so župljani (peš ali z avtomobili) poromali k Mariji Tolažnici v Žetale. S pešromarji je šel p. Martin, s p. Marjanom pa sva sprejela romarje iz Rač, ki že tradicionalno v nedeljo po 'veliki maši' priromajo na Ptujsko Goro

v zahvalo sv. Roku, na katerega priprošnje so bili v srednjem veku zavarovani pred boleznijo kuge.

V nedeljo, 25. avgusta, so kot že dolga leta priromali iz dekanije Ljutomer. To je po številu največje romanje na Ptujski Gori. Veliko je spovedovanja; enako kot romarje iz Rač tudi ljutomerske nagovori in jim pridiga pater s Ptujске Gore.

V začetku septembra se nadaljujejo romanja na Ptujsko Goro iz različnih župnij iz Slovenije in tudi tujine. Opažamo porast romarskih skupin z Madžarske in Poljske. Tako je p. Marjan poskrbel, da smo dobili prevod zgibanke o Ptujski Gori tudi v madžarskem, poljskem, hrvaškem in francoskem jeziku (zraven že obstoječih v slovenskem, angleškem, italijanskem in nemškem jeziku).

Konec avgusta smo na Ptujski Gori dobili tudi gvardijana (p. Marjan Vogrin). Simbolično primopredajo je izvedel p. provincial Igor, imeli smo tudi že prvi samostanski kapitelj.

Tudi nekaj dopusta smo že izkoristili in si tako nabrali nove moči za novo pastoralno delo, ki smo ga s sveto mašo in blagoslovom šolskih torb začeli v nedeljo, 8. septembra. Narediti moramo dober načrt, kako uporabiti čas pastoralnega leta, ki je veroučencem in katehetom dan: za duhovni, duševni in gmotni napredek; oznanjati in pričevati.

Pa še omemba visokega obiska na Ptujski Gori: v kroniki samostana so na zadnjih dveh straneh (v mesecu avgustu 2019) svoje vtise ob obisku zbrali koprski škof Jurij Bizjak, mariborski nadškof Alojzij Cvikl in beograjski nadškof Stanislav Hočevar. V soboto, 7. septembra, pa je svoje vtise ob obisku bazilike in samostanske skupnosti zapisal tudi kardinal João Braz de Aviz, prefekt Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja. V samostansko kroniko je zapisal:

Danes, 7. 9. 2019, sem skupaj z njegovo eminenco mariborskim nadškofom Alojzijem, duhovnikom Juretom in Markom obiskal svetišče Gorske Matere Božje, kjer so nas sprejeli bratje minoriti p. Marjan, p. Martin in p. Vito. Prišli smo se zahvalit Gorski Materi Božji za 150 let kongregacije šolskih sester

sv. Frančiška Kristusa Kralja. Marijo prosimo za blagoslov sester te kongregacije, tudi tistih, ki se jim bodo pridružile. Hvala samostanski skupnosti na Ptujski Gori.

*kardinal João Braz de Aviz,
prefekt Kongregacije za ustanove posvečenega življenja
in družbe apostolskega življenja*

N. B.: Tukaj sem bil na začetku avgusta 2019 (pred enim mesecem) s 60 škofi in prijatelji gibanja fokolarov. Bil je dan, ki ga ne bom pozabil.

Papež Frančišek je v začetku meseca maja 2019 ob obisku Skopja na srečanju duhovnikom, redovnikom in redovnicam dejal: »Danes vse preveč jemo kruh dezinformacij, hlastamo po vezah, primanjkuje pa nam bratstva.« Upam, da ga v naših bratstvih ne primanjkuje preveč. Dobrodošli na Ptujski Gori – pod plaščem Gorske Matere Božje je vedno prostor za vsakega.

p. Vito Muhič

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Vsem sobratom po naših samostanih pošiljamo sončen poletni pozdrav. Kljub počitniškemu in dopustniškemu razpoloženju v tem času leta ali pa prav zaradi tega se je nabralo kar nekaj novic, ki bi jih tudi tokrat radi delili z vami.

Romarski dom je bil vse dneve v juniju zaseden z raznimi skupinami. Tako smo imeli v tednu od nedelje, 16. junija, do petka, 21. junija, 9 naših patrov na duhovnih vajah, ki jih je vodil misijonar iz Turčije, naš minoritski pater Martin Kmetec. Zadnji dan jih je obiskal tudi provincial p. Igor Salmič.

Že v soboto, 22. junija, pa so k nam prišli na duhovne vaje pred posvečenjem letošnji novomašniki. Tokrat bomo v Sloveniji in v slovenskih škofijah imeli 6 novih maš. Kje so že leta našega obilja, ko so se mladi množično odzivali Božjemu klicu in vstopali v redovniški ali duhovniški

stan. 23. junija smo imeli v olimski cerkvi slovesnost sv. birme. Birmeval je upokojeni celjski škof Stanko Lipovšek. Birma je v Olimju vsaki dve leti, imamo jo skupaj z župnijo Podčetrtek. Olimje ima letos 6 birmancev in birmank, vseh birmancev in birmank pa je bilo 15. Škof Lipovšek je zelo pohvalil pevski zbor in čestital vsem sodelavcem in sodelavkam, ki pomagajo delati župnijo živo.

Mesec julij je pri nas ves v sprejemanju romarjev in turistov iz domovine in tujine. Začele so se zaslužene počitnice za otroke in mladino, zato so po župnijah na vrsti oratoriji. Ker je naš kraj zadnja leta zaslovel po naravni lepoti in zgodovinskih znamenitostih, nas mladi redno obiskujejo. V maju in juniju skupaj s svojimi učitelji, v juliju pa z voditelji oratorija in svojimi duhovniki. Običajno se udeležijo sv. maše, razlage naših znamenitosti in se ob različnih igrah učijo skupnega srečnega življenja v povezanosti z Bogom in med seboj.

Za minoritsko skupnost pa se je julij začel žalostno. K Bogu je odšel naš p. Milan Holc, ki je vse svoje življenje posvetil spoznavanju in raziskovanju Svetega pisma. Dolga leta je bil profesor v Rimu, zadnja leta, ko je začutil, da se mu zdravje slabša, pa so ga predstojniki postavili za gvardijana na Ptujski Gori. Zemeljsko življenje se je zanj končalo na večer praznika Srca Jezusovega, pred praznikom apostolov Petra in Pavla. Pogrebne slovesnosti je vodil mariborski nadškof Lojze Cvikl ob številnih redovnikih, duhovnikih in z božjim ljudstvom. Naj se zdaj veseli v bližini Kristusa, ki mu je vse življenje zvesto služil.

Dom duhovnih vaj je sredi julija sprejel nove goste. Najprej minoritske patre iz Romunije, ki jih je na krajši oddih pripeljal naš p. Matei, potem pa je s. Štefka pripeljala skupino, ki je imela v tišini doma in lepoti našega kraja duhovne vaje v tišini.

Župnijsko občestvo se počasi pripravlja na vsakoletno jesensko župnijsko romanje, ki bo letos v Kočevsko Reko in na grobove mučencev,

pobitih po drugi svetovni vojni, katerih skrivni grobovi so v gozdovih Kočevskega roga. S p. Ernestom sva odšla že prej pogledat traso našega romanja in se srečala z župnikom župnije Kočevska Reka g. Jožetom Milčinovičem. Prav je, da tudi mladim rodovom povemo resnico o polpretekli slovenski zgodovini, da ne bodo še naprej poslušali le 'pravljic'.

Mnogi naši obiskovalci se poleg ogleda cerkve, samostana in stare lekarne radi ustavijo tudi na našem travniku nad romarskim domom, kjer smo na god sv. Bonaventura postavili nove klopi in mize, ki so jih izdelali na domačiji Slapšak, na domu našega brata Klemna, ki bo, tako upamo, drugo leto prejel diakonsko in mašniško posvečenje. Že prvi dan in vse naslednje dni smo videli mnogo posameznikov, ki so si na tem mirnem kraju pod smrekami privoščili malico iz popotne torbe.

Delavniške sv. maše v naši mali župniji Marije Vnebovzete v Olimju so bolj slabo obiskane, včasih pa se zgodi, da se nam pri sveti daritvi pridružijo tudi romarji ali naključni obiskovalci. Tako smo sredi julija imeli zelo lepo in doživeto sveto mašo tudi s pomočjo otroškega zborčka iz Krkavč na Primorskem z njihovim pevovodjo in nekaterimi starši otrok, ki pojejo v cerkvenem zborčku. Za njihov trud in lepo bogoslužno opravilo smo jih nagradili z otroškimi zapestnicami in obeski Frančiškovega križa, ki jih imamo v sobi pred staro lekarno. Pevovodja je obljubil, da se bodo še oglasili, saj je tak izlet primerna nagrada za požrtvovalno petje pri nedeljskih in prazničnih bogoslužjih v župniji.

Naš romarski dom je letos zaseden prav vse dni poletja. Tudi v avgustu je bilo enako. Gostili smo kapucina p. Primoža, ki je pripeljal na duhovne vaje v tišini 10 ljudi, ki potrebujejo duhovno osvežitev v svojem življenju.

Slovesno smo obhajali tudi Aleševo nedeljo na podružnici na Selah. Že dan prej so pridni domačini pripravili 'kapelice' za procesijo z Najsvetejšim, ki je bila okrog cerkve. Letos je sv. mašo

ob somaševanju domačih patrov vodil p. Danilo Holc.

Enako slovesno smo proslavili tudi god sv. Krištofa, tako na podružnici kot tudi v Olimju. Pred cerkvijo Marije Vnebovzete smo blagoslovili avtomobile in druga prevozna sredstva. Nabrane denarne prispevke smo poslali misijonskemu središču v Ljubljano. S tem denarjem dobijo slovenski misijonarji prevozna sredstva, ki jih potrebujejo na svojih misijonskih postajah po Afriki, Aziji in drugod po svetu. Zadnji teden julija so naš romarski dom zasedli mladi skavti s svojimi voditelji iz župnije Črnomelj. Ob igrah, sprehodih in kopanju so si vzeli tudi čas za večerno sveto mašo z našimi patri. Pri njej so tudi dejavno sodelovali z branjem in petjem. Bili so zelo mirni, dostojni v vedenju in disciplinirani, s seboj so imeli res dobre voditelje, ki so jim bili najlepši zgled. Zadnji teden julija smo se lotili obnove lesene ograje, ki je postavljena od samostana proti čokoladnici. Naši dobri sodelavci in sodelavke, ki večkrat pomagajo pri različnih delih v župniji, so v enem dnevu zaključili barvanje lesene ograje, tako da bo pot, po kateri bo šla procesija z Najsvetejšim in Marijinim kipom na praznik Marijinega vnebovzetja, veliko lepša in varnejša.

Mesec počitnic in dopustov je tudi mesec avgust. Pridejo mnogi turisti, pa tudi kakšne nevihte, ki so huda težava za kmetovalce in vse, ki imajo okrog svojih hišic zasajena zelišča in druge vrtnine. A to je tudi čas duhovnih vaj, ko se duša umiri v prelepi naravi in ob Božji besedi. Že prvi dan meseca so začeli duhovne vaje v tišini tisti, ki jih večkrat na leto pripelje uršulinka s. Štefka. Tako tudi poleti naš romarski dom ne sameva. Enako kot vsako leto smo tudi letos v Olimju organizirali oratorij za otroke iz Olimja, Podčetrtna, Polja ob Sotli in drugih sosednjih župnij. Oratorij z naslovom Imaš moč je potekal od petka, 9. 8., do torka, 13.8. Za glavni lik oratorija so letos izbrali legendarnega junaka iz Bele krajine, Petra Klepca. Najlepša na oratoriju je bila nedelj-

ska sveta maša, ki so jo po svoji zamisli oblikovali mladi animatorji in otroci. Pridigo je na svoj način pripovedovala mlada žena in nekdanja laična misijonarka Tanja. Oratorij so obiskali tudi policisti in pokazali nekaj svojih 'inštrumentov', ki jih uporabljajo pri svojem delu. Oratorija se je udeležilo kar lepo število otrok in animatorjev iz različnih župnij. Za vse animatorje, ki so se vsak dan družili z otroki in jih uvajali v skrivnostno moč Petra Klepca, smo organizirali tudi zahvalni izlet v Avstrijo. Z njimi je šel kaplan p. Rufin. 15. avgusta smo se farani Olimja, sosednjih župnij in romarji z vseh koncev Slovenije in zamejstva poklonili naši nebeški Kraljici in Materi Mariji. Prišlo jih je okoli tisoč. Ob 9. uri je bila najprej slovesna procesija z Najsvetejšim in kipom Marije Spremljevalke po vasi Olimje z blagoslovi ob kapelicah. Pri procesiji so sodelovala razna društva in godba na pihala iz Svetine nad Štorami. Slovesno sv. mašo je ob somaševanju osmih domačih in sosednjih duhovnikov ter dveh duhovnikov s Poljske daroval škof msgr.

Franc Šuštar iz Ljubljane. Škof je v svojem nagovoru spomnil množico vernikov, kako je današnji praznik znamenje življenja. Tudi Marija je za vse nas znamenje, ki se mu moramo pridružiti. Kristjani smo romarji, kot je bila to tudi Marija, ki je odhitela k svoji teti Elizabeti. Že ona je spoznala Marijo kot tisto, ki je znamenje, polno življenja. Ona sama daje življenje. Imamo pa še drugo znamenje, znamenje zmaja, ki je poln smrti, laži in krivic. Je močan in mnoge očara, a na koncu bo pogubljen. Vprašal je prisotne, po kateri poti hočejo hoditi skozi življenje: jim bo vodnica Marija ali kdo drug? Odločitev za Marijino pot je pot, ki vodi v nebesa, v popolno srečo. Kljub trnju, ki nas včasih zbada na tej poti, se odločimo za Marijo. Ona nam prav tako kot njen sin Jezus govori: »Grem, da vam prostor pripravim.« In ta prostor so nebesa, večna sreča, ki nas čaka pri Bogu.

Vsi, ki niso mogli priti v cerkev, so ostali na samostanskem dvorišču. Zanje so bili pripravljene sedeži in velik ekran, na katerem so lahko spremljali dogajanje v cerkvi, dvorišče pa je bilo tudi ozvočeno. Pri maši je čudovito prepeval domači pevski zbor. Ob koncu svete maše se je članica ŽPS gospa Marija Gradišek škofu Šuštarju iz srca zahvalila. Njeno besedilo je tako lepo in sodobno za naš čas, da naj ostane ohranjeno za naša Sporočila in za zgodovinsko kroniko. Takole je rekla:

»Marijina svetišča po slovenski domovini so danes polna vernikov, ki se na ta veliki praznik zbiramo pri svetih mašah in slavimo Njo, ki je

naša Mati. Vi, naši dušni pastirji, nas na ta dan v svojih nagovorih posebej navdušujete in vabite, naj nam vera ne bo le folklor, ampak naj res živimo po božjem nauku. Pa mi verniki, vas poslušamo? Sprejemamo vaše napotke? Koliko je naša vera res globoka, se bo pokazalo kaj kmalu. Pred nami je namreč novo šolsko in veroučno leto.

Res, za naše otroke bi naredili vse, če bi se dalo, veliko stvari tudi namesto njih, vse bi jim dali, samo da bi jim bilo lepo ... Tako svoje otroke poleg šole vključujemo v razne šolske in obšolske dejavnosti. Vozimo jih v glasbene šole, na razne športne treninge, na gasilske vaje in še bi lahko naštevala. Vozimo jih vsako popoldne, tudi ob sobotah in nedeljah. Vedno imamo dovolj časa zanje, saj gre za naše otroke. Ko pa gre za obisk verouka, nastane velika težava ... Verouk ni pravi čas, je prezgodaj, je ob sobotah ... Prav nič nam ne ustreza. Enako se godi tudi z obiskom pri sveti maši. Takoj najdemo izgovore. Pa vendar gre tudi tukaj za naše otroke in za njihovo srečno prihodnost in za našo vero.

Ne zavedamo se dovolj, da je vera največ, kar lahko damo svojim otrokom za popotnico v življenje. Prej ali slej se bodo tudi naši otroci znašli na razpotjih življenja. Ob iskanju pravih poti jim bo močna vera v pomoč in oporo. Toda tukaj starši največkrat zatajimo, se ne potrudimo, nimamo dovolj globoke vere. Za versko vzgojo storimo res čisto premalo. Otrokom bi morali biti svetel vzgled vere, pa največkrat žal nismo. Tako vas, dragi gospod škof, in vas, duhovnike, prosim, da se v svojih molitvah spomnite vseh slovenskih staršev, da bi našli pot k Bogu in da bi po tej poti vodili tudi svoje otroke.«

Po sv. maši in litanijah Matere Božje je sledila tradicionalna pogostitev pred cerkvijo in na samostanskem dvorišču, na koncu pa še kratek kulturni program.

Zadnji teden v avgustu so se v Olimju srečali naši bratje, ki so izbrani za sodelavce in svetovalce p. provincialu, na redni seji definitorija. Imeli so srečanje tudi z našim olimskim bratstvom; predstavili smo jim svoje specifično delo na naši turistično-romarski župniji, ki ima veliko več romarjev in turistov kot pa župljanov. Bratje so z veseljem prisluhnili našim poročilom.

Znova so se s 1. septembrom napolnile z otroki in mladimi šolske in veroučne učilnice. Na seji ŽPS in tudi v razgovorih z župljani so patri ugotovili, da je treba pri veroučni verski vzgoji otrok in mladine nekaj korenito spremeniti. Vse preveč je takih veroučencev, ki se veroučnih ur ne udeležujejo redno, da o sodelovanju pri nedeljskem in prazničnem bogoslužju sploh ne govorimo. Kakor mlade rastline potrebujejo sonce in dež za zdravo rast, tako mlad človek potrebuje Boga in dobre starše ter vzgojitelje zato, da postane dober človek in dober kristjan. O tem smo napisali tudi članek za naše občinsko glasilo Oko, ki ima vsak teden tudi rubriko z duhovno vsebino, za katero pišejo nekateri dekanijski duhovniki, tudi patri iz Olimja.

Sobota pred praznikom Marijinega rojstva je bil dan za naše romanje v Kočevsko Reko. Zlahkoto smo napolnili avtobus, saj je ta kraj ne le lep in malce skrivnosten zaradi dolgoletne zaprtosti, je tudi spominski kraj vseh tistih, ki so zaradi sovraštva svojih bratov takoj po drugi svetovni vojni kruto končali svoja mlada življenja. Obisk nove cerkve in grobišč nas je vse globoko pretresel. Sporočilo, ki ga ti kraji prinašajo nam, živim, je v tem, da se kaj tako krutega in podlega ne sme nikdar več ponoviti.

Naj vam za konec sporočimo še to, da ste vedno dobrodošli v našem samostanu, kjer boste našli dobre ljudi in pravo duhovno hrano za svoje duše.

Bratje iz Olimja

Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

Poletja je konec, saj vidimo spremembe, ki nakužejo prihajajočo jesen. Minulo poletje je bilo pri nas zelo razgibano. Vrstila so se razna žegnanja, in to v vseh štirih župnijah. Najbolj slovesno je bilo na petrovo zvečer, ko je slovesnost vodil prvi minoritski župnik v župniji sv. Petra v Ljubljani p. Andrej Šegula. Ob tej slovesnosti je obhajal tudi srebrnomašni jubilej. Farani so mu skupaj z nami čestitali in mu darovali skromno darilo.

Na Prežganju je slovesnost sv. Marjete vodil prov. minister p. Igor Salmič, v Javoru pa na anino p. Slavko Stermšek. V bolniški župniji so opravili slovesnost povišanja Sv. križa kar sami.

Dopustniške dni smo različno preživljali. Nekateri po nekaj dni skupaj, drugi pa po določenih dnevih, ko je bilo to mogoče. Nekaterim okoliškim župnijam smo nudili tudi pastoralno pomoč.

Na kolbejevo je v župnijski cerkvi sv. Petra vodil slovesnost naš provincial p. Igor Salmič. Pri maši je blagoslovil novi relikviarij sv. Maksimilijana Kolbeja. O tem ste lahko brali v tedniku Družina. V drugi polovici meseca avgusta je v župniji potekal oratorij, ki ga z župnikom pripravijo zagnani mladi animatorji. Skupna ocena tega dogodka je bila zelo pozitivna. V župniji je prišlo tudi do nekaterih sprememb. Zamenjali so se katehisti.

Eni so odšli in drugi so prišli na novo.

Največ dogodkov pa je bilo v hribovskih župnijah, na Prežganju in v Javoru. Poleg žegnanj so se vrstili še drugi dogodki. Na Prežganju so dvakrat prespali mladi iz Belgije, ki so poromali na srečanje v Medjugorje. Ti mladi se zbirajo

ob samostanski skupnosti sv. Antona Padovanskega v Bruslju. V tem samostanu deluje sedaj mednarodna bratska skupnost in njihovo delo je zelo opazno.

V samostanu ni kakšnih posebnosti. Še naprej urejamo dokumente za pridobitev obratovalnega dovoljenja nove zgradbe. Prijavljajo se tudi študentje za bivanje v naših mansardnih prostorih. Prišel bo tudi študent s sosednje Hrvaške. Še vedno pa je ena soba prosta. Iz naših župnij ni bilo nobenega zanimanja. Škoda!

V bogoslovnem semenišču je samo en ponovinec s slovesnimi zaobljubami, ki ima tako imenovano dvojno državljanstvo. V semenišču stanuje samo zato, da bogoslovni prostori ne propadejo. Iz Romunije pričakujemo enega bogoslovca, ki pride k nam zaradi mednarodne izkušnje.

Kot vam je znano, smo z delom v parku končali. Sedaj ga moramo le urejati. V študentskem delu pa po vrstnem redu opremljamo sobe z novim pohištvom, in to po naročilu. Oprema bo močna in vzdržljiva za več generacij študentov. Tudi obednico bomo posodobili. Kako bo to izpadlo, pa boste lahko videli proti koncu tega leta.

Iz ponoviciata je odšel na svoj dom br. Andraž Čebular. Iz provincialata so ob tem zapisali sporočilo, ki se mu pridružujemo tudi mi v samostanu: Sporočam vam, da se je danes dopoldne (31. avgusta 2019) Andraž Čebular iz bogoslovnega semenišča v Ljubljani preselil na svoj dom (Šentvid pri Stični). Bogu smo hvaležni za skupno prehojeno pot, Andražu pa želimo obilo blagoslova ter da bi mu vse pridobljeno med nami koristilo na nadaljnji življenjski poti. Priporočamo ga v molitev. P. dr. Igor Salmič, provincialni minister, in p. Danilo Holc, prov. tajnik.

Toliko za danes. Poročilo je kratko. Mnogi tarnajo, da dolgih zapisov sploh ne berejo. Prav tem smo ugodili s kratkim poročanjem.

Bratje iz samostana sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani

Prežganje in Javor

Tudi jaz sem se odločil, da napišem nekaj za Sporočila.

Nekoliko presenečen sem bil nad predlogom p. provinciala Igorja Salmiča, da me pošlje na Prežganje in v Javor. Nekoliko v strahu, kako bom to zmožel, ampak kljub temu poln notranjega optimizma in veselja nad tem korakom sem z veseljem pristal na provincialov predlog. Ti kraji mi niso bili novi, saj sem nekajkrat na takšen ali drugačen način pomagal na Prežganju ali v Javoru. Ko sem prišel, mi je p. Janko vse dobro in natančno razložil. Vedno bolj dojemam Jankove besede, da sem v raju. Na to njegovo posrečeno izjavo sem tudi jaz malo za hec in malo zares vedno znova govoril o raju na Prežganju. Tako sta nastala »rajski vrt« in zeliščna kašča na Prežganju ter »rajski

skalnjak« in »rajske čebele« (pet panjev čebel) v Javoru. Tako se z veseljem peljem iz Ljubljane v hribe, kjer se ob delu na vrtu in kašči sprostim in nabiram novih moči za delo v tej rajski pokrajini.

Verouka nimam veliko. Trenutno je na Prežganju 20 otrok, v Javoru pa 14. Zelo vesel sem bil 6 deklet

v Javoru, ki so se to leto zbirala pri mladinskih pogovorih. Upam, da bomo to jesen nadaljevali. Letos smo imeli na Prežganju birmo, v Javoru pa prvo sv. obhajilo. Tudi ministrantov je nekaj. Zanimivo, da je v Javoru od 14 veroučencev kar 10 ministrantov, pa tudi na Prežganju jih je 8. Nekaj se trudimo s prepevanjem z otroki, pa tudi moški oktet smo uspeli ustanoviti. Letos smo se predstavili na prireditvi pri gasilskem domu, ko je bil med nami tamburaški orkester iz Majšperka. Prav tako sem imel na obeh mestih koncert z Antoniem Tkalcem. Obe cerkvi sta bili nabito polni, Bogu hvala.

Z duhovniki dobro sodelujem. Na rekolekcijah sem večinoma v litijski dekaniji. Ravno septembrsko sredo jih gostim na Prežganju. Dvakrat na leto pa grem v dekanijo Moste. V mesecu maju jih celo gostim v Javoru.

Na Prežganju smo začeli obnavljati cerkev. Končali smo dve fazi. Najprej smo nekoliko polepšali notranjost, da bo vsaj kolikor toliko spodoben prostor. Cokel je bil namreč zelo dotrajan. To je sedaj urejeno, prav tako nove preproge in omarica za tisk. V drugi fazi smo dokončali obnovo temeljev na cerkvi (hidroizolacija obodnih temeljev, izvedba drenaže ob zunanjih temeljih, popravilo meteorne kanalizacije in zunanja ureditev). Trenutno se ubadamo s tem, kdaj in kako bomo začeli obnavljati fasado. Če bi dobili izvajalca, bi končali že letos, ampak se bomo morali tega lotiti verjetno drugo leto. Sedaj gremo v akcijo za zbiranje denarja. Ljudje so zelo zagnani in navdušeni, da se župnijska cerkev obnavlja. Imam dobre ljudi, ki se res trudijo in pomagajo. Osebnostno jih bolj kot ne spodbujam, skličem kakšen sestanek, da grede dela naprej, drugo pa je v njihovih rokah.

Tudi v Javoru smo nekaj naredili. Zakristija ima novo pohištvo, v župnišču je v dvorani in pred dvorano v prvem nadstropju nov pod, prav tako so popravljene stopnice.

Dom duhovnih vaj živi. To leto je bilo v njem 35 skupin. Nekoliko sem se povezal z društvom katoliške mladine, ki želi sprejemati svoje skupi-

ne na Prežganju. Seveda sem jim dal vedeti, da dokler smo na Prežganju minoriti, ne morejo ničesar prevzemati, lahko pa lepo sodelujemo. Tako so imeli že nekaj akcij, ko so dom preuredili in očistili.

Lep pozdrav iz rajskih krajev Prežganja in Javora ter seveda iz samostana sv. Maksimilijana Kolbeja.

p. Janez Ferlež

Minoritski samostan sv. Antona Padovanskega

Poletje smo začeli s sobotnimi romarskimi skupinami v juniju. V juniju sta tudi p. Andrej v Olimju in p. Toni v Škofji Loki obhajala svoje redne duhovne vaje. In že je bil tukaj julij in čas za oratorij. 150 otrok in 38 animatorjev se je od ponedeljka do nedelje družilo ob različnih aktivnostih. Za kosilo so nam priskočili na pomoč župljani. Zaključek oratorija je bil v nedeljo, ko je bil tudi župnijski dan. Tokrat smo dopoldne imeli samo dve svete maši. Prišlo je zelo veliko naših župljanov in skupaj smo se ob kratkem kulturno-duhovnem programu družili in se veselili ob glasbi domačega ansambla, s katerim je dve skladbi zapel tudi župnik in požel veliko navdušenje. Dan po župnijskem dnevu pa smo kot župnija poromali na Poljsko. Pet dni smo romali, molili in spoznavali življenje in duhovnost sv. Maksimilijana Kolbeja, sv. Janeza Pavla II., sv. Favstine Kowalske in sv. Edith Stein. Zanimivo, da je naše romarje najbolj navdušil drugi dan, ko smo bili v Niepokalanovu. Po romanju pa so se že začele zunanje priprave na obhajanje velike maše. Duhovna priprava se je začela s celodnevним češčenjem, nadaljevala z večernimi svetimi mašami, blagoslovom otrok in staršev. Tudi letos nam je bil v veliko pomoč p. Damjan, ki je vodil tako imenovano mašo za mlade na predvečer velike maše. Mašo za zakonce je vodil p. Toni, ki je v pridigi izpostavil dostojanstvo zakona in razložil, zakaj si novoporočenci obljubijo ljubezen in spoštovanje. Večerno bdenje je vedno nekaj posebnega in milostnega. Ob

molitvi in petju pričakamo romarje, ki pridejo v Turnišče peš. Letos je bilo 12 večjih skupin. Polnočno sveto mašo je ob somaševanju daroval naš provincial p. Igor in navdušil z lepo pridigo, v kateri je povezal osebno izkušnjo romarja in bistvo praznika. Na sam praznik so bile od 5. ure naprej svete maše, veliko spovedovanja in lepo število vernikov. Čez dva dni pa je kip naše Marije Vnebovzete prvič v zgodovini zapustil svoj tron in »poromal« na 100. obletnico priključitve Prekmurja matični deželi. Lahko rečemo, da je ravno podoba Marije Vnebovzete dela poseben duhovni pečat tej slovesnosti.

Tretja tretjina avgusta je bila namenjena dopustu p. Tonija, kar je pomenilo večjo obremenitev za p. Andreja. Mesec avgust smo zaključili z romanjem na Višarje; kar dva avtobusa nas je bilo. V tem času je naš Frančiškov vrt dobil novo pridobitev, in sicer majhno smico, ki je bila velika atrakcija za mimoidoče ljudi. Žal pa naša zakonodaja ne dopušča prostoživečih živali v ogradi, tako da jo je lovski čuvaj odpeljal in navajal na prostost. Jesen se približuje, z njo pa tudi župnijska romanja od blizu in od daleč. Kakšno soboto zna biti kar veliko skupin, ki imajo svojo sveto mašo, med katero patri pridigamo, sledi pa še obvezna razlaga svetišča in župnije.

Počasi se že pripravljamo na novo pastoralno in veroučno leto. V naši župniji imamo vsako leto več vpisa k verouku. Naj bo blagoslovljeno. Župnijske gorice v najemu so dobro obrodile, tako da lahko pričakujemo dobro kapljico. Lepo vabljeni v Turnišče.

Bratje iz Turnišča

IZ NAŠIH MISIJONOV

København

Spoštovani bralci naših Sporočil!

Počitnice so hitro minile in spet se je začelo resno delo. Naše poslanstvo tukaj je zelo raznoliko. Poleg tega, da pastoralno oskrbujemo dve župniji, posvečamo tudi vso skrb Frančiškoveму svetnemu redu, ki se je skozi zgodovino po čudežu ohranil in danes šteje pet članov z zaobljubami. Tukajšnje Frančiškovo bratstvo La Verna je imelo 20. avgusta volilni kapitelj, na katerem so izvolili novo vodstvo. Na kapitelj sem bil povabljen kot predstavnik krajevne cerkve in tudi pomagal pri sami organizaciji. Bratstvo je trenutno brez duhovnega asistenta, kar pa bom po vsej verjetnosti postal jaz. Veselim se dela s tretjim redom in upam, da ga bomo poživili. Letos imamo odlično priložnost, saj obeležujemo 160 let prisotnosti Frančiškovega svetnega reda na Danskem. Ob tej priložnosti smo izdali spominsko podobico, jubilej pa bomo praznovali v nedeljo, 6. oktobra. Več pa v naslednji številki.

Zadnji teden v avgustu smo imeli dva informativna dneva za prvoobhajance in njihove starše. V našem registru je v obeh župnijah po 30 otrok, ki bi lahko drugo leto prejeli prvo sveto obhajilo. Žal pa je realnost malo drugačna. Do sedaj so starši prijaviili le po 4 otroke v vsaki župniji. Ampak ne glede na število otrok imamo tukaj sodelavce,

ki pridno skrbijo za vzgojo najmlajših v naših župnijah. Jaz pa se že veselim, da bom lahko spet imel prvo sveto obhajilo v župniji.

S 1. septembrom sva s p. Tomislavom postala nova župnika v Københavnu. P. Tomislav je prevzel skrb za župnijo Presvetega srca Jezusovega, jaz pa župnijo Presvetega rešnjega telesa. Obe župniji sta po velikosti in številu vernikov približno enaki. Vsaka šteje po 1600 duš. Dovolite mi, da na kratko predstavim zgodovino naše cerkve. Cerkev leži v predelu Nørrebrogade in je približno 20 minut hoje oddaljena od našega samostana. Zavetnik cerkve je sv. Villehad, ki se je rodil na Danskem leta 1482 in postal Frančiškov manjši brat. Med reformacijo so ga luterani izgnali iz države in pristal je v frančiškanskem samostanu v Gorkumu na Nizozemskem. Med nizozemskimi verskimi vojnami je Gorkum padel v roke kalvinistov. Ti so želeli, da se bratje odrečejo katoliški veri, sveti evharistiji ter papežu. Legenda pravi, da so kalvinisti po tleh posipali posvečene hostije in od bratov zahtevali, da jih poteptajo. Ker tega niso storili, so jih mučili in na kraju usmrtili z obešanjem. Villehad je bil za svetnika razglašen leta 1867.

Prav iz tega razloga cerkev in župnija nosita ime Sakramentskirken – cerkev Presvetega rešnjega telesa. V njej se nahaja tudi podoba sv. Villehada,

ki je vdelana v zlat daritveni oltar.

Zgodovina cerkve se je začela leta 1873, ko so sestre sv. Jožefa na tem delu Københavna zgradile bolnišnico in leta 1875 so se v bolnišnični kapeli začele organizirati svete maše. Leta 1889 je število vernikov naraslo in v kapeli je začelo primanjkovati prostora, zato je takratni župnik

začel iskati primerno mesto za novo cerkev. Kupili so nepremičnino (nekdanjo trgovino), ki so jo porušili, in leta 1915 so položili temeljni kamen. Cerkev je bila dokončana in posvečena leta 1917.

Danes cerkev ni videti velika, saj se je mesto razvilo in jo obdajajo visoke stavbe. Najbolj opazna sta seveda dva stolpa, ki še vedno štrlita nad druge stavbe. Poleg cerkve so zgradili tudi katoliško šolo sv. Ansgarja, ki se je ohranila vse do danes. Otroci imajo v cerkvi enkrat na teden tudi šolsko mašo.

Župnija je 1. septembra, po skoraj devetih letih, ponovno dobila svojega župnika, kar je bil velik praznik. Škof Czeslaw Kozon me je ta dan umestil in mi izročil skrb za župnijo in vernike. Kot sem zapisal na svojem facebook profilu, se zavedam te odgovorne službe, ki mi je bila naložena, zato se vam priporočam v molitev, da bi uspešno opravljal svojo službo učitelja v veri, službo Kristusovega duhovnika in zvestega pastirja.

Od 2. do 6. septembra sva se s p. Tomislavom udeležila študijskega tedna, namenjenega vsem klerikom. To je neke vrste teden permanentne vzgoje, kot ga poznamo v našem redu. V kraju

Dalum (Odense) se je zbralo približno 40 duhovnikov s škofom. Vsebina študijskega tedna je bila zelo zanimiva. Gost letošnjega študijskega tedna je bil jezuit Giovanni Cucci, doktor psihologije in filozofije, ki trenutno objavlja v reviji *La Civiltà Cattolica*. Je tudi profesor filozofije na univerzi Gregoriana. Napisal je številne knjige. O temah, ki so bile predstavljene na našem študijskem tednu, pa razpravlja v knjigi *La forza dalla debolezza*, ki je bila prevedena tudi v španščino in poljščino. Njegova predstavitev je bila v italijanščini, poskrbljeno pa je bilo za simultano prevajanje. Prisluhnilo smo štirim njegovim predavanjem:

1. Kriza v duhovnikovem življenju. Pojavi, kot sta izgorelost in utrujenost, vplivajo na številne duhovnike.
2. Motivacija v duhovnem življenju. Kako najti tisto, kar daje okus mojemu duhovnemu življenju?
3. Čustva v duhovnem življenju. Kako uskladiti duhovno življenje s svojim čustvenim življenjem?
4. Osamljenost in prijateljstvo. Kako se soočiti z osamljenostjo? Kako naj duhovnik goji prijateljstva?

Ob teh vprašanjih smo se pogovarjali tudi v skupinah in izmenjali svoja mnenja na plenumu.

Medtem ko smo nekateri prevzeli odgovornosti na svoja ramena, se našemu filipinskemu sobratu ne godi prav nič slabo. Za tri mesece je odšel v Bruselj na tečaj za misijonarje. Naj si le nabere novih moči in dobi novega zagona za misijonsko poslanstvo.

Letos bomo skupaj s Frančiškovim svetnim redom organizirali praznovanje sv. Frančiška Asiškega, ki bo povezano z jubilejem 160. obletnice prisotnosti Frančiškovega svetnega reda na danskih tleh. To bo tudi lepa priložnost, da našim vernikom povemo kaj več o tretjem redu sv. Frančiška in jih navdušimo zanj.

Vsem vam želim lepo praznovanje praznika sv. Frančiška in naj vam On podeli mir ter vas spodbudi za vsako dobro.

p. Tomaž Majcen

Kazahstan

Dragi bratje doma in vsi, ki prebirate te vrstice v Sporočilih!

Najprej hvala za sprejem doma, ko sem v Slovenijo prišel uredit novo vizo in preživet nekaj dni počitnic. Nekaj dni so bili z menoj tudi gostje iz Kazahstana, ki so se vrnili domov z mnogimi lepimi spomini na Slovenijo in ljudi, ki so jih srečali. Po moji vrnitvi smo doma praznovali sv. Antona in 25 let duhovništva br. Pavla. Po praznovanju pa sta po vizo in na počitnice odpotovala sobrata. Najprej br. Roberto v Italijo in za njim še br. Pavel na Poljsko. Priletel je tako, da je uspel priti na srečanje sobratov, ki so letos praznovali 25 let duhovništva. En teden je na prošnjo tukajšnjega škofa organiziral tečaj o »zaščiti življenja« za Kazahstane v Varšavi.

V tem času smo imeli doma goste s Poljske – 6 prostovoljcev iz Poznanja, ki so nam pomagali pri organizaciji oratorija v naši župniji. Letos smo imeli za temo film Zootropolis (Zootopia). Vsi animatorji smo nosili majice z zajcem in lisico. Z otroki smo imeli čudovite delavnice in športne aktivnosti. Najpomembnejše pa so bile delavnice po ogledu filma, v katerih smo razmišljali o odnosih med nami in iskali tisto, kar nas povezuje med seboj tako kot živali v filmu.

V avgustu smo se odpravili na počitnice z Bogom in s seboj vzeli otroke iz treh župnij. Preživeli smo jih v Shucinske v katoliškem domu. Pol dneva smo imeli kateheze in delavnice za otroke. Drugo polovico dneva pa smo preživeli aktivno ob jezeru in obisku znamenitosti v okolici.

Vmes sem bil pol dneva doma, ker smo praznovali 70 let življenja br. Roberta. Skupaj z župljani smo se veselili darov, ki jih prinaša v našo skupnost, predvsem pa daru njegovega zgleda, ki ga daje s svojo redovniško držo.

Za veliki šmaren sem se z mladino odpravil na vsakoletno srečanje mladih (5 dni) v Azornoje. Tam se je zbralo 220 mladih in njihovih spremljevalcev iz celega Kazahstana. Nekateri so potovali kar 4 dni z zahoda, da so se udeležili srečanja. Naša mladina (člani skupine Samuel) je prišla že tri dni prej, da bi pomagala pripraviti

vse potrebno za ta festival mladih. Letos je bilo vreme precej deževno in je bilo treba prilagoditi srečanje. Glavni predavatelj na srečanju je bil naš sobrat iz Ukrajine, ki je govoril o lepoti Svetega pisma in glasu Boga v našem življenju.

Konec avgusta smo se pripravili na novo šolsko leto in blagoslovili učence, šolske torbe in vse v njih, da bi otroci pridno nabirali znanje v šoli. Začeli smo z rednimi mladinskimi srečanji ob petkih. Pri njih se nam je pridružila tudi sestra Stanislava, usmiljenka. Nova sestra je zamenjala sestro Halino, ki se je vrnila domov, in dopolnila skupnost sester tukaj, da so zopet tri sestre v skupnosti. Veselimo se njene prisotnosti in talentov, ki jih je prinesla s seboj.

Z mladimi redno hodimo na nogometne tekme, na katerih igra mestna ekipa, za katero igra tudi nogometaš s Hrvaške in nam daje brezplačne karte za tekme. Skupaj se še posebej veselimo ob

zmagah in uvrstitvi v evropsko ligo. Med drugim pride k nam v goste tudi Partizan iz Beograda.

Te dni smo vsi na srečanju za brate in duhovnike v škofiji v mestu Kokshetay. Župnija je posvečena sv. Antonu. Skupaj si delimo veselje in probleme pri delu v Kazahstanu. Jutri imam dan duhovne obnove in potem se vrnemo domov.

Pred nami je praznik sv. Frančiška in odhod na duhovne vaje, ki jih bomo letos prvič preživeli v organizaciji ruske kustodije, pod katero smo prešli.

Na žalost sta v poletnem času postulat na Poljskem zapustila oba naša kandidata iz Kazahstana in se vrnila domov. Upam, da ju v kratkem srečam, da vidim, kaj je bil vzrok za to odločitev. Molimo zanju in nove poklice tako pri nas kot v celotnem redu.

Drugače pa se pripravljamo na gradnjo samostana. Počasi bomo začeli zbirati tudi finančna sredstva za samostan in dom duhovnih vaj. V prihajajočem letu 2020 bomo imeli akcijo 20/20 ali drugače 20 sponzorjev po 20.000 evrov in verjetno se bomo obrnili tudi na vas s prošnjo za pomoč. O tem bomo govorili konec septembra, ko k nam v goste pride naš kustos p. Dariusz iz Moskve skupaj z ekonomom br. Viktorjem.

Veliko blagoslova ob prazniku sv. Frančiška želimo bratje iz Kazahstana.

Delovni tabor mladih v Turčiji

Pod vodstvom koordinatorke Marije Leskovec, ki je vzgojiteljica v Jegličevem dijaškem domu v Ljubljani, je v prvi polovici julija skupina dijakov s spremljevalci izpeljala misijonski tabor v predmestju Istanbula (Büyükdere), kjer delujejo bratje minoriti. Izkušnja predstavlja obojestransko obogatitev: po eni strani mladi opravljajo koristno delo, po drugi pa spoznavajo življenje katoliške skupnosti, nove kraje, kulturo in življenje v novem okolju. Predvsem pa je to priložnost za poglobitev izkustva vere, ki smo jo poglobljali z molitvijo, obhajanjem vsakdanje maše in podelitvijo lastnega doživljanja ter razmišljanja.

Izjava gostitelja patra Martina Kmetca, slovenskega misijonarja v Turčiji (11 let v Libanonu in 18 let v Turčiji)

Zelo sem hvaležen skupini dijakov in Mariji Leskovec, vzgojiteljici oziroma koordinatorki, enako njeni sestri Miri, študentoma Jakobu in Antonu za animacijo. Rad bi se zahvalil slovenskim minoritom za pomoč pri nakupu materiala, ki smo ga potrebovali na taboru. Hvala vsem skupaj za vse, kar smo doživeli, za opravljeno delo. Delo nima vrednosti, če ni v njem vere in sodelovanja. Lahko smo hvaležni Bogu za vse. Nihče ni popoln, tudi Cerkev ni, vendar smo poklicani, da z življenjem in trudom pričujemo za resnico, ki jo Cerkev oznanja, za svetost Cerkve. Želeti je, da bi mladi to navdušenost nad Jezusovim sporočilom, ki ga imajo v sebi, prinašali tudi dru-

gim ljudem. V Evropi in Sloveniji se kaže velika potreba po evangelizaciji, zato smo poklicani, da bi prinašali Božje kraljestvo povsod, kjerkoli že bomo.

Udeleženci misijonskega tabora so hvaležni ...

- Hvaležen za lepo izkušnjo tabora, za lepo vreme, za vikend priprave na tabor, spremstvo ge. Mire, za organizacijo, gostoljubje, potrpežljivost. Prišli smo v skupnost z več jeziki; lepo, da smo lahko govorili v slovenščini s patrom Martinom.
- Zapomnil si bom ulice in ljudi, duhovno dimenzijo tabora: svete maše, molitve, delo; nismo prišli v hotel, ampak smo pomagali krščanski skupnosti. Veliko smo prejeli drug od drugega. Hvala vsem za dobro vzdušje, veliko novega sem se naučil; res lepo.
- Dali smo se na razpolago, veliko delali skupaj; bili smo odprti drug za drugega, veliko smo se pogovarjali, molili in peli; hvala vsem (spremljevalcem in patru, ki nas je sprejel) za vse, za zaupanje in program 'izven plana'.
- 12 dni super, vsi dnevi različni, čeprav ista zasedba; hvala za potrpežljivost.
- Ob delu smo se podpirali, dopolnjevali ter se učili drug od drugega. Pater Martin ni samo govoril, je tudi delal in nam bil zgled, ko je pomagal pri delu. Znali smo biti skupnost.
- Navdušeni smo, lepo je odkrivati, koliko talentov imamo v skupini in da smo poleg šole in glasbe tudi praktični in samostojni.
- Tabor je bil zanimiva izkušnja; naučili smo se veliko novega.
- Ora et labora (moli in delaj), zelo lepa izkušnja.
- Poklicani smo, da iščemo v vsakem človeku dobro in da se trudimo delati dobro.
- Patru Martinu hvala za duhovno vodstvo.
- Osebnostno sem zrastle in sem doživela misijonsko izkustvo, ki velja za deset duhovnih vaj.
- Imeli smo okvirni program, ki je bil dopolnjen in popestren z zelo bogatim dodatnim programom.

Udeleženci o izkušnji misijonskega tabora Tabor v Turčiji se mi zdi super izkušnja – od bliže smo spoznali življenje misijonarjev v Turčiji, turško kulturo in način življenja. Hkrati smo naredili tudi nekaj koristnega za krščansko skupnost in ji na ta način pomagali. Učili smo se življenja v skupnosti, sodelovanja, pomoči ... Zdi se mi, da smo si s tem precej razširili obzorja. Ostale bodo tudi močno nagovarjajoče pridige patra Martina, gostoljubje vseh patrov, skupne dogodivščine, pogovori, nasmehi ... (Luka Kalita)

Izkušnja z misijonskim delom v Turčiji mi bo za vedno ostala v spominu; dobra družba, gostitelji, hrana in seveda delo so naredili izkušnjo še boljše. Teh 12 dni je minilo zelo hitro in produktivno. Uspelo nam je obnoviti in popraviti veliko stvari, zato se zelo veselim naslednje podobne izkušnje. (Filip Ferlež)

Misijon mi je ostal v lepem spominu, saj smo se lepo družili in spoznali veliko ljudi. Zelo dobro smo se imeli v nedeljo, ko smo skupaj s sožupljani praznovali rojstni dan ene izmed župljank. V spominu so mi ostale številne znamenitosti, ki smo si jih ogledali, ter seveda romanje v Efez in Izmir. Teh 12 dni mi bo verjetno za vedno ostalo v spominu. (Neža Tomažič)

Tako kot je Božja poklicanost različna, tako so drugačni misijoni. Misijon v Turčiji ni misijon med nekimi črnskimi reveži, ampak med bogatimi muslimani, kar je včasih le še težje, če je denar sveta vladar. Na misijonskem taboru v Turčiji sem doživel stavek Ora et labora – moli in delaj. Seveda ni bilo samo to, ampak tudi romanje v Efez in Izmir, kjer smo si ogledali kraje začetkov krščanske vere med pagani. Misijon sredi bogatih muslimanov je otoček, ki se bori za obstanek, zato lahko vsak prispeva vsaj molitev v ta namen. Sam tabor pa je bil uspešen, saj smo naredili kar nekaj dobrega za to krščansko skupnost v Istanbulu. (Vid Stanovnik)

To je bil zame že vsaj 20. misijonski tabor z mladimi in tretji v Turčiji pri patru Martinu Kmetcu,

ki nas je povabil na misijon. V okviru Jegličevega dijaškega doma, ki deluje znotraj Zavoda sv. Stanislava, se je odzvalo 9 mladih in 2 bivša dijaka (študenta). Imeli smo vikend pripravo in se za 12 dni odpravili na misijon slovenskega misijonarja, ki v tihi navzočnosti Kristusovega pričevalca skrbi za malo krščansko skupnost v Istanbulu. S svojo prisotnostjo na misijonu smo izrazili medčloveško solidarnost z malo krščansko skupnostjo, ki smo ji z molitvijo in delom pomagali na misijonu pri različnih vzdrževalnih delih, kot so barvanje, pleskanje, pospravljanje, urejanje itd. Res smo se kot mala skupnost zelo dopolnjevali in pokazali vse svoje talente. Z Božjo pomočjo smo res doživeli veliko lepega in prišli do marsikaterega novega življenjskega spoznanja. Bogu in patru Martinu hvala za vse, kar nam je bilo dano, za privilegij, da smo nekaj dni preživeli v mali anonimni krščanski skupnosti, ki ji intenziven duhovni boj ni prizanesen. Potrebne je veliko molitve in zadoščevanja za vse potrebe misijonov, ki kličejo po pričevalski evangelizaciji. (Marija Leskovec)

Zapiski iz dnevnika:

Kako je izgledal delovni dan?

Sobota, še en delovni dan. Ko smo se zjutraj s hvalnicami uglasili na Božjo voljo, smo nadaljevali s krepčilnim zajtrkom, nato pa smo se zagnano lotili dela v samostanu. Uspelo nam je v grobem dokončati tri večje projekte: drenažo – položili smo še zadnje tlakovce; kor – prebarvali smo ograjo in deske na koru, prepleskali stene in zbrusili stopnice; lopo – orodje iz lope smo pospravili, ga 'presortirali' in vrgli stran, kar ni bilo več uporabno. Začeli smo izdelovati novo omaro za orodje v lopi. Veliko časa nam je vzela tudi dotrajana in razpadajoča okenska polica, ki smo jo morali zamenjati. Vreče, v katerih so v terek pripeljali pesek, smo napolnili z izkopano zemljo, ki nam je ostala od drenaže. Zvečer smo pospravili še dvorišče in posesali cerkev, da je bilo vse pripravljeno in lepo urejeno za nedeljsko sveto mašo. Res si bomo dobro zapomni-

li petje mujezinov, saj ga poslušamo petkrat na dan ('prva runda' že ob pol petih zjutraj, zadnja ob pol enajstih) in je kar precej glasno – živimo namreč zelo blizu mošeje. Hvaležni smo gospe kuharici za odlično hrano, patru Martinu za vso organizacijo in vsej minoritski skupnosti za veliko gostoljubje. Sedaj tudi že bolje obvladamo osnovne izraze v turškem jeziku in jih z veseljem uporabljamo. *Türkiye'den selamlar!* (Luka Kalita)

Nedelja po 'turško'

Nedelja. Gospodov dan smo pričeli malo kasneje kot običajno čez teden, saj smo podaljšali naš počitek za eno uro in pričeli dan z molitvijo v naši misijonski cerkvi. Pripravili smo tudi bolj slovesno sveto mašo s petjem, ki se je je udeležilo skoraj 40 župljanov. Večinoma so to tujci, ki bivajo v Turčiji. Gospa Irena, Filipinka, ki dela pri bogati turški družini kot gospodinja in uči njihove otroke angleščino, je praznovala svoj rojstni dan in je skupaj z drugimi Filipinkami za vse pripravila okusno kosilo s filipinskim pridihom. Med župljani smo srečali tudi Slovenko s sinom, ki že več let skupaj z možem živi v Turčiji. Rojstnodnevno praznovanje smo zaključili s skupnim fotografiranjem na samostanskem vrtu in nadaljevali popoldanski obisk Istanbula pod vodstvom našega gostitelja patra Martina Kmetca. Z lokalnim avtobusom in metrojem smo se odpeljali do cerkve sv. Antona, ki jo tudi oskrbujejo patri minoriti. Vsak dan cerkev obišče zelo veliko ljudi. Zapeli smo nekaj taizéjskih spevov

in se podali na ogled ne tako znane cerkve San Salvatore in Chora, bivše bizantinske cerkve, ki je spremenjena v muzej, prej pa je služila kot mošeja. V tej cerkvi je kar nekaj še zelo lepo ohranjenih mozaikov iz bizantinske dobe, ki močno nagovarjajo vernika k spoznanju življenja in dela njegovega Odrešenika. Na poti nazaj smo se sprehodili tudi po najbolj turistični ulici, po kateri hitijo ljudje po nakupih ali preprosto pridejo na daljši sprehod po mestu. Ko smo se po uri sprehajanja po glavni ulici, pokušini njihovega lokalnega sladoleda ali kebaba naužili istanbulskega utripa, smo se odpravili domov. Med potjo smo imeli priložnost za medsebojno druženje in klepet. Dan smo zaključili z dnevno refleksijo in zapetim Angelček varuh moj. (Marija Leskovec)

Romanje v Efez in Marijino hišo

Prenočili smo v centru za duhovne vaje in medverski dialog, ki ga vodijo frančiškani iz Koreje. Sonce nas je zvalo k jutranji molitvi na samostanskem vrtu, da Bogu posvetimo romarski dan. Odpeljali smo se proti Marijini hiši nad Efezom, kjer smo v kapeli bratov kapucinov obhajali sveto mašo v čast naši nebeški Materi Božji, ki je na tem kraju z apostolom Janezom in drugimi učenci prebivala v prvi Cerkvi. V hiši, kjer je prebivala nebeška Mati, se vsak dan zvrsti na tisoče romarjev in turistov z vsega sveta. Oskrbujejo jo zaposleni s turškega ministrstva za kulturo. Marijina hiša in pripadajoče zemljišče sta nekdanj pripadala lazaristom, sedaj pa je vse pod državno upravo, saj Katoliška cerkev v Turčiji uradno

ne obstaja. Vse še delujoče cerkve in samostani so kot lastnina prepisani na posameznike ali pa spadajo pod državno upravo ali pristojno ministrstvo. Cerkev je torej v Turčiji anonimna, ker uradno sploh ne obstaja. V Marijini hiši smo se v molitveni drži zadržali še nekaj trenutkov, saj smo lahko tudi premišljevali, kako je od tu nebeška Mati na praznik Marijinega vnebovzvetja odšla v nebeško slavo. Romanje smo nadaljevali v staro grško-rimsko naselbino Efez, ki je kulturni spomenik Unesca in je še vedno v fazi izkopavanja. Mesto Efez je bilo sedež sedmih malih azijskih cerkva prve Cerkve, omenjene v Janezovem razodetju. Prvo krščansko efeško skupnost je ustanovil apostol Janez, nato pa jo je razvil sveti Pavel. Janezov evangelij je bil najverjetneje napisan v tem mestu, enako kot pisma svetega Pavla Efežanom. Mesto Efez, ki je omenjeno tudi v Pavlovih pismih in Apostolskih delih, so zgradili Grki in je kot rimska kolonija leta 129 pred Kristusom doseglo višek svojega razcveta. Ogledali smo si tudi ostanke bazilike, kjer je leta 431 potekal efeški koncil, ki so mu sledili še drugi. Vsako leto na kraju koncila pripravijo slovesno zahvalno sveto mašo. Občudovali smo poti, po katerih so hodili sveti možje in žene prve Cerkve, in ob prebiranju Božje besede prisluhnili besedam svetega Janeza o Pavlu v Efezu (Apd 19,1–10). Vreme v Efezu je bilo zelo toplo in sončno, temperature so se bližale 40 stopinjam. Po obisku Efeza smo imeli kosilo v Selçuku, se napotili v mesto Izmir. Tam smo imeli čas, da si ogledamo še center mesta, kjer se nahaja katedrala in cerkev svetega Polikarpa. Po ogledu cerkva smo se odpeljali nazaj na letališče v Izmirju in v 40 minutah prileteli nazaj v Istanbul. Ob prihodu na misijon sta nas pričakala okusna večerja in škof (minorit) Cesar Essayan iz Bejruta, ki se je ustavil na poti iz Svete dežele, kjer je vodil duhovne vaje za duhovnike. Večer smo zaključili z dnevno refleksijo in kratko molitvijo. (Marija Leskovec)

Deveti dan

To jutro smo se zbudili v lesenih hiškah nekje v

naravi, oddaljeni od mestnega vrveža. Doživeli smo pravcati turški zajtrk, kar pomeni: burek in turški čaj. Pot nas je vodila v Marijino hišo, kjer smo imeli tudi mašo Njej v čast, pravi blagoslov tega romanja pa je bilo petje taizejskih pesmi pred ostalimi tujimi romarji, ki so hodili mimo nič kaj živčni oziroma ravnodušni, a so se nam v melodiji celo priključili. Drugi pomembnejši obisk pa je bil arheološki muzej na prostem v Efezu. Prelevili smo se v raziskovalce sicer že odkritega rimskega in helenskega mesta. Vsak je našel svoj najlepši 'kamen', a meni je bila najbolj všeč knjižnica in pripovedovanje o njeni mogočnosti. Kljub žgočemu soncu in kamnom, po katerih smo hodili, ki so to toploto še bolj intenzivno odbijali v nas, je bil sprehod po tem antičnem mestu zame eden lepših ogledov Turčije. Ura je bila dovolj zgodnja, da smo se odpravili še na sprehod po obmorskem mestu Izmir, preden smo odleteli do Istanbula. Naj omenim osebno izkušnjo, zaradi katere sem spremenil določeno mišljenje o Turkih. Prej so bili namreč le robustni možje, ki so se v moji glavi prikazovali kot uničevalci/osvajalci iz pripovedovanj o sultanu Sulejmanu ali iz janičarskih pohodov. Mnenje sem spremenil le zaradi enega moža, ki mi je pomagal pospraviti mizico na letu in mi prenesel torbo v zgornji prtljažni del – na videz zanemarljivi deli sta name naredili vtis, da se človečnost le skriva v dejanjih teh ljudi.

p. Martin Kmetec

ODMEVI

Blagoslov novega relikviarija

V sredo, 14. avgusta 2019, na praznik sv. Maksimilijana M. Kolbeja, je v cerkvi sv. Petra v Ljubljani pri slovesni sv. maši ob 18.30 minoritski provincialni minister p. Igor Salmič blagoslovil novi relikviarij z relikvijo sv. Maksimilijana Kolbeja. Gvardijan samostana v Niepokalanowu (Poljska), p. Stanisław Piętka, je relikvije podaril samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani že 2. avgusta 2011, ko je bil le-ta ustanovljen. Relikviarij je zasnoval arhitekt Matija Marinko novembra 2018, izdelalo pa ga je pasarstvo Pirnat junija 2019.

Relikviarij sv. Maksimilijana M. Kolbeja

Relikviarij sv. Maksimilijana M. Kolbeja ne želi biti običajna kustodija relikvije, saj arhitekturalna zasnova – kot dodana vrednost – nosi v sebi bogato simboliko oz. zgodbo svetnikovega duhovnega življenja. Osnova sta dva venca, bel in rdeč, ki v središču presečišča hranita relikvijo I. razreda, las p. Maksimilijana, svetnikov ostanek iz časa bivanja v Niepokalanowu, preden je bilo telo sežgano v krematoriju koncentracijskega taborišča Auschwitz. Marija je ob prikazovanju takrat še malemu Rajmundu ponudila dva venca in ga vprašala, katerega si želi. Njegov odgovor je bil: »Oba!« Čepprav se še ni v polnosti zavedal vsebine odgovora, je s tem sprejel odpo ved lastni volji in odprtost za Božje delovanje. Tako je sprejel pot življenja v čistosti srca (beli venec) in življenja v darovanju (rdeči venec). V redovništvu, za katerega se je kasneje odločil, je to pomenilo življenje po zaobljubi čistosti in žrtvovanje življenja za drugega oz. mučeništvo v Auschwitzu.

Ti dve dimenziji življenja v luči belega in rdečega venca potrjujeta tudi dva v posebnih nišah (presečišči vencev) vstavljena elementa iz dveh ključnih krajev svetnikovega življenja. Prvi ele-

ment je kamen, vzet z ohranjene kamnite poti pred samostansko stavbo v Niepokalanowu, mestu Brezmadežne, ki ga je svetnik ustanovil in kjer je preživel večino svojega življenja ter apostolata. Po tej poti je svetnik še zadnjič stopal, preden ga je gestapo odpeljal v koncentracijsko taborišče. Drugi element pa predstavlja delček ometa iz okna v celici smrti v bloku št. 11 v Auschwitzu, v kateri je skupaj z drugimi soobsojenci brez hrane in pijače 14. avgusta 1941, na predvečer Marijinega vnebovzeta, izdihnil, potem ko je daroval svoje življenje namesto družinskega očeta.

Kroni – venca – sta okrašeni s štiridesetimi okrasnimi polkroglicami. Te predstavljajo kamenčke v mozaiku življenja ali stopnje zorenja do popolnosti, saj število štirideset v svetopi semski simboliki izraža popolnost ali v našem primeru svetost. To je tudi temeljni pojem v spisih in duhovnosti sv. Maksimilijana. Konkretno sta se svetost ali popolnost pri njem razodeli ter dosegli vrhunec v njegovi darovanjski ljubezni, saj je sledila Jezusovemu povabilu: »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (Jn 15,13).

P. Maksimilijan je sam opredelil tri glavne stopnje človeškega življenja do svetosti: priprava na delo, delo in žrtev, ki jo ljubezen zahteva. Vzporedno je tudi dejal: »Ljubezen se hrani z žrtvijo in žrtev jo ohranja.« Zaradi tega je kot središčna misel v presečišču relikviarija zapisana njegova misel: »Samo ljubezen ustvarja!« Božja ljubezen iz človeka ustvari svetnika. To ljubezen naj človek izžareva, da bo soustvarjalec pri izpolnjevanju Božjega načrta.

Relikviarij je fizično težak. Zaupano poslanstvo ni romantična avantura, temveč se razodeva v odgovorni in zahtevni ljubezni, ki doseže svojo najvišjo stopnjo v tem, da je sposobna trpeti ali se žrtvovati za drugega. To je storil Jezus Kristus na križu za nas, zato podstavek v obliki križa predstavlja temelj oz. kraj razodetja neskončne Božje ljubezni, iz katerega izvira vsako človeško darovanje.

Relikviarija ni mogoče prijeti za držalo spodaj, kot storimo običajno z drugimi, ker ga preprosto nima. Primemo ga lahko, kot bi prejeli venca. Tako ju je Brezmadežna ponudila Maksimilijanu. Sv. Maksimilijan nam danes s svojim zgledom kot dediščino izroča ta dva venca, da bi tudi mi sprejeli poslanstvo, ki nam ga po Brezmadežni predaja Gospod za zorenje v svetosti.

Misel v presečišču relikviarija – Samo ljubezen ustvarja – namiguje tudi na to, da je papež Janez Pavel II. p. Maksimilijana M. Kolbeja 10. oktobra 1982 razglasil za svetnika in »mučenca ljubezni«.

p. Danilo Holc

FRANČIŠEK – SVETNIK DIALOGA
Pokrajinski tabor OFS mariborske pokrajine
Videm, 25. junij 2019

Prišel ... Videl ... Okusil ... Začutil ... Ponesel ...
Jutro se še ni prav poslovilo, ko smo se polni pričakovanja pripeljali na Videm, da se z mojim in

tvojim prihodom, dragi brat, draga sestra, utrdi naša povezanost, da naša srca začutijo rahel dotik pričakovanja skupnega sobivanja na vsakoletnem Frančiškovem taboru. Nasmeh na obrazu, stisk roke in topla beseda ob pozdravu so te občutke samo še potrdili. Lepo je, ko bratje in sestre v miru živijo skupaj.

Pa pogledjmo na dogodke tega dne, na brate in sestre, ki so se udeležili tabora in so jih besede nagovorile. Frančišek, svetnik dialoga – delček tega je bil prikazan v pogovoru svetega Frančiška s sultanom; izvirno prikazan, pa vendar nekoliko manj ganljiv kot pripoved navzočih gostov, gospe Sare Bevc Jonan in p. Martina Kmetca. Dialog današnjega časa. Resničnost današnjega časa, ki si jo razlagamo vsak po svoje, s pričevanjem posameznika pa dobi povsem nov obraz. Pogled na nas in na drugačne od nas. Osebna izkušnja ge. Sare ob prihodu v Slovenijo govori o volji, trudu, sprejemanju in veri ter je samo dokaz, kako omejeno je naše razmišljanje in kako se damo voditi spretni miselnosti, da je vse moč rešiti na tujih tleh. Vsaka izkušnja je drugačna, prav tako pogled nanjo. Resnica pa ostaja enaka; brez dialoga je vsako dejanje samovšečno in nesmiselno. Z dialogom, ki vključuje vse navzoče, postajajo poti odprte in težave rešljive, ne glede na to, na katerem koncu sveta se nahaja človek. Z modrostjo je moč rešiti marsikaj. Tudi ko postaneš begunec, daleč od domačega okolja, je moč najti rešitev, če so tvoja pričakovanja v mejah sprejemljivega. Za to pa so potrebni pogum, odprtost dialogu in sprejemanje

vseh vključenih. Preprosto rečeno: »Z dialogom rešuj svoje težave najprej doma in za to uporabi vso modrost, kar je premoreš. Če ne veš, kako, za nasvet povprašaj najprimernejšo osebo, Boga. Prisluhni tišini, v njej je velikokrat slišati pravi odgovor.« Slišali smo vtise, izkušnje, predvsem pa to, kaj pomeni biti tujec. Tujec doma in tujec v tujini. Ideologija in stvarnost današnjega časa. Dve roki, ki se iščeta, a se zaradi različne miselnosti ne moreta najti. In kaj manjka? Resnica in dialog. Kjer ni tega, se težave povečujejo in selijo na širše področje, med ljudi. V tem položaju pa se izkaže, kako pomembne so vrednote in pripadnost veri, domovini, družini, bratstvu.

Po resni temi, še kako pomembni za današnji čas, je sledil del za naše duše, sveta maša, obogatena z Božjo milostjo. Poklon Bogu in opomin nam. Da pa ne bi omagali pri našem poslanstvu tega dne, smo napolnili svoje želodčke z okusnim kosilom.

Za nadaljevanje je poskrbela Frančiškova mladina s skrbno pripravljenim programom. S kvizom so preverili, kako dobro Frančiškovi bratje in sestre poznajo svojo domovino Slovenijo. 'Mladi golobčki' so z igranjem in petjem znanih slovenskih pesmi poskrbeli, da ne bi bilo preveč monotono. (Če še ne veste zanje, naj bežno omenim, da so to mladi iz Slovenske Bistrice in od Sv. Jožefa v Mariboru).

Ker je vsega enkrat konec, smo prešli na predzadnji del tabora: litanije ob bratu Ognju, blagoslov nad posamezniki in že smo se bližali koncu. Pred župniščem sta nas pričakala sočna lubenica in sladko pecivo.

PRIŠLA sem, da te srečam, dragi brat,

draga sestra, da ti s tem povem in pokažem, da mi je mar zate in za bratstvo svetega Frančiška. VIDELA sem te, se obogatila ob tebi in ob tem našla delček sebe.

ZAČUTILA sem toplino Božje bližine. Rada jo čutim in vem, da je tudi tebi dragocena. Sedaj odhajam na svoj dom, med ljudi. Tako različne. PONESLA bom mednje, ki jih v svojem vsakodnevem življenju srečujem v naši prelepi domovini, dialog resnice. Ljubezen ne seje sovraštva, ne neti prepira, ne zavida bližnjemu, ne trosi semen zla. Ljubezen je dialog, ki ga je lahko razumeti, lahko sprejeti, lahko razdajati in verjeti, da ga je vedno dovolj. Vzemimo si čas za dialog Ljubezni, čas zate, zame, za vse, ki bivamo na tem planetu. Kako čudovito je lahko življenje, če naš dialog zajamemo iz izvira Božje ljubezni. Mar ni to tudi dialog svetega Frančiška in svete Klare? Letošnji tabor gre med spomine, te lepe spomine podelimo drug z drugim, in če nam bo dano, se po Božji milosti srečamo na Frančiškovem taboru naslednje leto. Do takrat pa – dober dialog in modro odločanje.

Mir in dobro!

Silva Žabota